

Menukaart voor Going West maart april 2012

MENUKAART:

Going West

AMUSE

Chicago

VOORGERECHT

Bryce Canyon en Page

HOOFDGERECHT

Grand Canyon met een
topping van Las Vegas.

TUSSENDOORTJE

Sequoia National Park

DESSERT

Yosemite Park

UITSMIJTER

San Francisco

Vandaag 26 maart is dan zover. Joy heeft ons naar Schiphol gebracht om 08:00 uur. De planning is om 11:15 uur met United naar Chicago te vliegen. Helaas hebben we het eerste uur vertraging al te pakken. Het vliegtuig vertrekt namelijk pas om 12:10 uur. Dus hebben we alle tijd om rond te kijken op Schiphol. Wat we niet doen! Na een paar keer Schiphol, zeker voor Ben is het allemaal niet zo interessant meer. We lezen wat, nemen een kop koffie met een small Wrap van de lachende clown Mac Donald. De Wrap smaakte prima. Op naar de controle en inchecken bij de Gate.

Het inchecken verloopt redelijk soepel. We komen nog een bekende van de TV en Sportwereld tegen: Shanny Davis. Ook sporters moeten wel eens naar huis. Hij zit bij ons in de cabine.

De vlucht verloopt tot nu toe soepel.

- Via WRC Reizen hebben we wederom een camperreis geboekt. Na de goede ervaringen van vorig jaar in New Zealand gokken we het er weer op. Maar dit keer zullen we iets verder moeten rijden.

- We gaan een camper vanuit de fabriek in Middlebury (vlakbij Chigaco .. 200 kilometer) wegbrengen naar de dealer in San Francisco.

Natuurlijk hebben wij weer iets speciaals nl. het volgende: De lichten van "Fasten your Seatbells" gaan aan. Iedereen doet netjes zijn gordel om. Begint het licht te knipperen bij ons. Aan ... Uit... Aan .. Uit .. De stewardess komt kijken en krijgt het lampje ook niet uit.

Wij slopen nog even de armleuningen en vragen of we het stekkertje misschien los mogen trekken?

Lijkt ons trouwens geen goed plan, je weet maar niet. Intussen schud het vliegtuig flink heen en weer. Zo hebben we het nog niet vaak mee gemaakt in onze korte travelperiode.

UNITED

 Going West
maart april

CHICAGO:

Chicago is de grootste stad in de Amerikaanse staat Illinois en het bestuurlijk centrum van Cook County.

Met een inwoneraantal van 2 836 658 mensen (2007) in de stad en meer dan 9 miljoen in de metropool is Chicago na New York en Los Angeles de derde stad van de VS.

De stad ligt aan de oever van het Michiganmeer, op ongeveer 300 kilometer van Illinois' hoofdstad Springfield.

Chicago heeft een oppervlakte van 606 km².

Met grof geweld!

Naast het irriterende knipperen van de lamp maakt het ook achterin het vliegtuig een vreselijk lawaai. Het is namelijk het oproeptoonje voor een stewardess. Na het bezoek van elk denkbaar cabinepersoneelslid, misschien zijn ze de herrie wel zat, komt er iemand uit de cockpit.

Zou de boordwerktuigkundige kunnen zijn. Na een paar flinke rammes op de knoppen gaat het licht uit, het geluid stopt achterin de cabine.... De rust is weer gekeerd.

We landen op O'Hare Ariport in Chicago. De douane en immigratie controle verloopt prima. Geen lange rij. De koffers hebben al een ronde op de band gehad, voordat we ze er vanaf halen. Opzoek naar de uitgang en de shuttle-service van het hotel.

Nu zien we dat we inderdaad niet de enige zijn die een camper bij de fabriek gaan ophalen. Alleen maar Nederlanders die in de bus stappen. De shuttlebus is te klein, maar niet getreurd over een half uurtje is hij weer terug op de luchthaven.

Even inchecken bij de balie. We krijgen hier de enveloppe van Roadbear met de laatste gegevens. Een kop koffie en een praatje met andere reizigers en gelijk een broodje halen bij de Subway.

Prima broodje blijkt achteraf. We gaan vroeg ons bed in. We kunnen wel 10 uur slapen, ondanks het feit dat de wekker morgen om 5:30 afloopt.

Welterusten!!!

Quality Inn O'Hare

ROADBEAR RV RENTAL

Als je denkt aan een prachtige Zwitserse horloge of een luxe auto, het woord kwaliteit komt onmiddellijk voor de geest. Het is de reden u wilt huren of uw camper te kopen van Road Bear RV.

We hebben gevonden, in onze 30 jaar in de camper verhuur en verkoop camper industrie, dat de enige manier om ervoor te zorgen hebben we een klant voor het leven is om uw huren of kopen van voor altijd.

Road Bear RV heeft 5 locaties in de Verenigde Staten en, zonder twijfel, de nieuwste camper vloot overal, tenzij, natuurlijk ga je naar de fabrikant!

Campers genoeg.

De koffers worden onderin het ruim gezet en "off-we-go".

Na eerst nog een tussenstop gemaakt te hebben bij een ander hotel.

De rit duurt, zoals beloofd, bijna 3 uur. We worden in groepen opgesplitst. In een Duitstalige en een Engelstalige groep. Wijzigen van taalgroep is niet mogelijk, omdat de verhuurder alles al heeft ingedeeld. Roadbear RV Rental is een onderdeel van een grotere fabriek waar campers worden gemaakt voor meerdere verhuurbedrijven. We krijgen uitleg via een Powerpoint presentatie en daarna worden de hoofdbestuurders in groepjes meegenomen. We krijgen uitleg bij de camper zelf. Alle onderdelen worden uitgelegd. Rond 12:30 uur zijn we klaar met de uitleg en na toch nog maar een extra dekbed te hebben gevraagd gaan we op weg. De intentie is de Walmart maar het wordt een Aldi. We doen de eerste inkoop

- Toch zijn we voor de wakker wakker. Lekker een douche genomen en om 06:00 staan we klaar voor het ontbijt. De bus komt om 6:30 uur volgens de meldingen. Dus maar een half uurtje voor de koffie en de hap.
- Als er maar borden genoeg zijn, als er maar brood genoeg is, als er maar genoeg beleg is. Alles komt er wel, maar zullen ze het vergeten zijn dat er een man/vrouw of 30 allemaal op dezelfde tijd willen ontbijten? En allemaal in het zelfde half uur? Beginnersfoutje denken we maar. De bus komt zoals een goed gebruik ruim een half uur te laat bij het hotel.
- gemaakt te hebben bij een ander hotel.

We gaan terug richting Chicago. Na een paar "dode hoek probleempjes" vooral aan de rechterkant verloopt alles prima.

De camper die we hebben gevraagd hebben we gekregen. Niet zo'n grote, prima voor ons twee. Maar vier mensen die een grotere hadden gevraagd hebben toch wel pech. Onze is 19 feet. Zij hebben gehoopt op een 24 feet, maar komen bedrogen uit. Dat is trouwens ook de deal. Je mag je voorkeur opgeven, maar je krijgt mee wat er weg gebracht moet worden.

Over het weer geen klagen. Het is droog. Wel kouder dan gisteren toen het in Middlebury 25 graden was. Vandaag komt de teller niet hoger dan 12 graden. We praten nog steeds over Celcius. De Fahrenheit gebruiken we alleen als het echt nodig is.

DAVENPORT

Davenport is begrensd op het zuidelijke kant door de machtige Mississippi rivier en is een van de weinige locaties die de rivier loopt in oostelijke westelijke richting. Davenport stijgt verticaal meer dan 200 meter van de oevers van de Mississippi.

Met gepast geld betalen!

Om 4 uur wagen we even een belletje naar de camping vlak bij Davenport.

Volgens de planning komen we daar om 7 uur 's avonds aan. Geen probleem, we kunnen alles regelen met de enveloppe bij de ingang.

En dat klopt inderdaad. Gepast geld erin en een plaats uitzoeken. Het is niet druk dus we staan vlak bij de uitgang, of ingang. Het ligt er maar aan hoe je het bekijkt.

We sluiten het water aan en de elektra. Alles schijnt het te doen. We hebben water en licht. Maar 's morgens komen we er achter dat het licht van de accu afkomstig is. Even vergeten het schakelaartje om te zetten. De camper of, zoals het hier heet de RV, wordt even ingericht.

Alles moet nog even zijn plekje vinden. Corry aan het uitpakken, Ben aan het koken. Kipfilet met Ceasar Salade.

We sluiten wederom weer vroeg onze ogen, nadat een mug en een paar motjes het leven hebben gelaten!!

IMPERIAL GALLON

De imperiale stelsel (VK) gallon, gedefinieerd als 4,54609 L, wordt gebruikt in sommige landen van het Gemenebest en werd oorspronkelijk gebaseerd op het volume van 10 kilo water op 62 ° F. (Een Amerikaanse vloeibaar liter water weegt ongeveer 8,33 pond bij dezelfde temperatuur.) De imperiale fluid ounce is gedefinieerd als 1/160 van een imperiale gallon.

US LIQUID GALLON

Deze gallon wordt gedefinieerd als 231 kubieke centimeter, [2] en is gelijk aan precies 3,785411784 l ongeveer 0,13368 kubieke meter. Dit is de meest gangbare definitie van een gallon in de Verenigde Staten. De US fluid ounce is gedefinieerd als 1/128 van een Amerikaanse vloeibare gallon.

Het wordt een gewoonte

- Vandaag een lange dag met een lange rit voor de boeg.

Al vroeg komen we er achter dat de doelstelling van 1200 km niet te halen is met een RV. Dus we verleggen ons doel even. De planning is rijden tot Denver.

- De planning Denver wordt het dus niet we ervoor. Tegen de middag bepalen we wel waar het einddoel ligt.

. Vanmorgen nog even een praatje gemaakt met een paar campinggasten. Ook zij hebben een RV van Roadbear zonder nummerplaten.

Toen we gisteren aankwamen zwaaiden ze al uitbundig naar ons, maar vanmorgen bleek dat deze mensen uit Duitsland al gisteren vertrokken waren uit Middlebury.

Zij hebben er dus twee dagen over gedaan om hier te komen. Wij waren al stomverbaasd dat er al mensen zouden zijn, waarmee wij in de bus zouden hebben gezeten. We hebben namelijk best aardig doorgehaald gisteren om op de camping te komen.

Zouden er mensen zijn die nog sneller dit traject afgelegd hadden dan wij hebben gedaan? Ik denk het niet.

Na het ontbijt de grote weg maar op. Een paar keer stoppen en evenzo veel keer tanken. Slurp.. slurp .. slurp. Het gaat er lekker in die Gallons.

Evenredig gaan de dollars over de toonbank. De benzineprijs is ook hier flink gestegen deze week. In het nieuws van maandag werd daar flink aandacht aan besteed.

We betalen \$3.90 voor een gallon. Een gallon is 3,78 liter. Uiteindelijk betaal je dus 1 Dollar voor een liter benzine. Gerekend met de betaalde dollar koers is dit 80 cent. Maar reken je niet rijk. De camper rijdt ongeveer 1 op 4. Dus daar gaat je winst.

MOUNTAIN TIME ZONE

The Mountain Time Zone van Noord-Amerika houdt de tijd door het aftrekken van zeven uur van Coordinated Universal Time, ook bekend als Greenwich Mean Time, tijdens de kortste dagen van de herfst en winter (UTC-07), en door het aftrekken van zes uur tijdens de zomertijd in de lente, zomer en vroege herfst (UTC-06). De kloktijd in deze zone is gebaseerd op de gemiddelde zonnetijd van de 105e meridiaan ten westen van de Greenwich Observatory

Een uurtje tijdwinst!

Vandaag hebben we beide achter het stuur gezeten. Gelukkig is de wind gaan liggen en is het rijden iets aangenamer dan gisteren. Toen was het soms dramatisch.

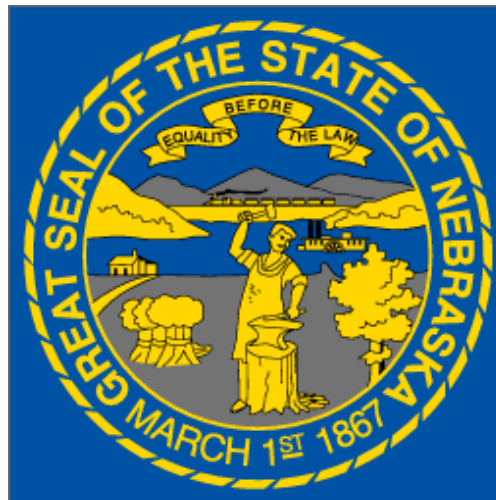
Elk zuchtje zijwind was voor ons. Het vehikel slingerde daardoor flink heen en weer. Heb je geen zijwind, dan heb je wel van die kleine jongens van vrachtauto's die je van de weg afblazen of van de weg afzuigen. Twee handjes op het stuur is het devies.

We slapen vanavond bij Mark en Nita McGreer. Dit is een rv-park (je) direct naast de snelweg. Bij het plaatsje Big Springs, net voor de grens met Colorado.

Een uur tijdwinst hebben we geboekt. Als je iemand belt en je zegt dat je om 20:00 uur aankomt en het wordt 19:00 uur dan is dat voor ons meegenomen.

We zijn namelijk net de tijdgrens naar de Mountain Time Zone gepasseerd. Pure winst zouden we zeggen.

Voordat we camping opgaan nog even de tank volgegooid.... 120 DollarTing Ting Ting.

 Going West
maart april

DEVER COLORADO

In de zomer van 1858, een kleine groep goudzoekers uit Georgië stak de grote vlaktes van de Colorado Territory en maakte een regio-veranderende ontdekking aan de voet van de Rocky Mountains. Gold. En hoewel niet veel van het kostbare metaal werd gevonden, maar enkel het fluistering van het woord was genoeg om een ware stormloop te beginnen in de regio. Immers, had de California Gold Rush slechts negen jaar eerder heeft plaatsgevonden.

Door de door-rij-staat.

- De wekker staat scherp om 6:00 uur. Maar even na 5:00 uur staan we naast het bed. Klaar voor een dag rijden en tanken. Vijf minuten na zes rijden we dan ook het boerenerf af, waar we vannacht hebben geslapen en schieten de snelweg op.

- De snelweg ligt naast de camping, of is het nu andersom? Ligt de camping naast de snelweg. Alle twee een beetje. Gisteravond gingen we voor de tweede optie en vanmorgen toen we wakker werden was de eerste optie van toepassing.

Het is nog donker als we wegrijden. Ook een beetje mistig, maar als het goed is rijden we allemaal dezelfde kant op. Maar omdat het zo stil is, ga je wel eens aan jezelf twijfelen. Uiteindelijk gaat het goed.

Na 10 minuten worden we voor het eerst ingehaald. Zelfde rijbaan, andere rijstrook. We rijden richting Denver. We zijn al snel in de volgende staat Colorado. Ook deze staat is voor ons een "door-rij-staat".

Na 3 uur rijden komt Denver inzicht. De wegen rondom zijn toch heel wat drukker dan de weg er na toe. De wind steekt weer op en we slingeren weer als van ouds.

Ook de bergen komen al in zicht. Denver ligt naast de Rocky Mountains. De automaat van de Camper wordt nu uitgeschakeld want het lijkt als we de heuvel op gaan springen er zomaar 1500 tot 2000 toeren per minuut bij. Dat is wel even schrikken als de motor opeens begint te gieren.

Wat ook om te schrikken is namelijk 396 XNK. Dit is het nummerbord van de auto die een hoop ellende veroorzaakt op de snelweg.

Een kleine auto met een evenzo kleine laadbak met allemaal tuinafval. Door de wind en geen net op zijn laadbak, laat hij een spoor achter van coniferen, boomstronken, houtpulver en wat er allemaal nog meer uit een tuin kan komen. Vele vrachtauto's en auto's en ook campers, jawel .. ook wij moeten uitwijken voor dat spul wat op de rijbaan ligt.

De bestuurder heeft niet eens in de gaten dat als hij straks thuis of bij de stort komt hij niets hoeft af te laden.

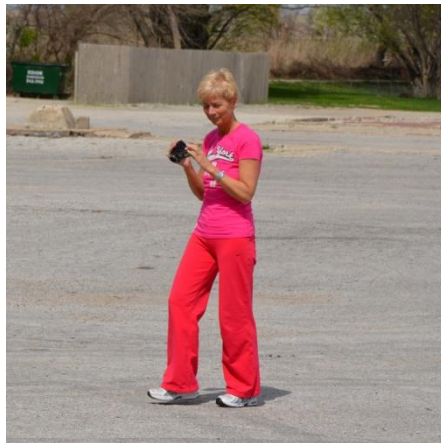
Wel lekker vroeg klaar zo.

ROCKY MOUNTAINS

De Rocky Mountains, ook wel het Rotsgebergte, is een hooggebergte in het westen van Noord-Amerika. De 'Rockies' beslaan een gebied met een lengte van meer dan 4800 km vanaf New Mexico door de Verenigde Staten naar Canada en Alaska. De hoogste top is de Mount Elbert, in Colorado op 4402 m boven zeeniveau.

Het gebergte ligt tussen de Great Plains aan de oostkant en heeft een serie bassins en laagtes aan de westkant

Een verlate macaronischotel.

Maar we rijden de bergen in. Auto's met skibakken passeren ons. Even later zien we ook waarom. Er kan nog geschied worden in de bergen. Langs de weg ligt nog sneeuw en er zijn nog skipistes open.

We klimmen nog steeds en komen uiteindelijk op een hoogte van 10.040 feet.

In onze wel bekende meters is dit 3060 meter. Geen wonder dat er nog geschied kan worden. Het weer is ook hier in de bergen prachtig.

We passeren ook de afslag van Aspen. Beter bekend als het skigebied van Amerika.

Na de klim, een paar afdalingen en weer een paar beklimmingen komen we op een plateau. Dit is een beetje saai stuk. Weinig te zien aan weerskanten van de weg. Alleen maar droge en rotsachtige vlakken.

Ruim een uur zien we deze vlakken aan ons voorbij gaan. Het enige wat anders is zijn de flarden van autobanden die langs de weg liggen. Er zijn heel wat autobanden gesneuveld op deze weg.

Maar na een uur veranderd toch de vergezichten. Er komen wat rotsformaties inzicht. Rode en groene formaties doemen op. Na elke bocht blijkt het weer anders te zijn. We krijgen al een indruk van de Canyon of hoe het er misschien uit zal gaan zien.

Door tijdgebrek verleggen we ook vandaag onze plannen een beetje. Het doel was om naar Bryce Canyon te rijden, maar als we daar om 21:00 uur aankomen ben je kapot, heb je nog niet gegeten en slaap je morgen misschien uit, omdat je zo moe was. Wat we nu doen is om 18:30 uur stoppen. Mag het na ruim 12 rijden??

We gaan lekker eten en douchen en gaan morgen de laatste miles maken. Volgens TomTom is het nog 2 uur rijden en als je dan gewoon op tijd je bed uit gaat, kan je daar ook om 11:00 uur zijn.

Ongeveer dezelfde tijd als uitslapen en rustig aandoen in de ochtend

We hebben inderdaad lekker gegeten. Een verlate macaroni. Deze stond namelijk gisteren op de planning, maar in onze grote koelkast kon hij rustig een dagje wachten. En we hebben lekker gedoucht.

Morgen naar Bryce Canyon en een paar rustige dagen in het vooruitzicht. De weersvoorspellingen zijn prima te noemen.

Morgen krijgt het een 10 en overmorgen een 8. Cijfers die iedereen op school graag op zou halen.

 Going West
maart april

BRYCE CANYON

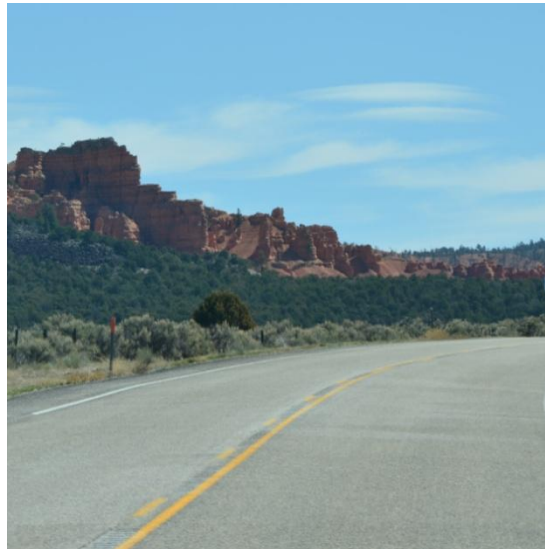
Bryce Canyon is een Nationaal Park gelegen in het zuidwesten van de Amerikaanse staat Utah. Bryce Canyon is beroemd om zijn unieke geologische rotsformaties.

Door de samenwerkende krachten van vriezen en dooien worden de kalk- en zandsteenformaties langzaam geërodeerd en vormen zo de zogenaamde hoodoos.

De afgesleten toppen zorgen voor prachtige formaties die in het zonlicht erg mysterieus lijken.

De zon zorgt voor schakeringen van de kleuren van de rotsen. De kleuren variëren van roze naar oranje.

Oranje is de kleur!

Om 13:00 uur komen we bij Ruby's Inn aan. Een soort van vakantiecomplex vlakbij de ingang van Bryce Canyon National Parc.

We proberen het RV park op te rijden maar die is helaas gesloten. We moeten inchecken bij de hoofdingang. Dit is de receptie van het hotelcomplex.

We mogen zelf een plaatsje uitzoeken, want druk is het niet. We kijken even rond en rijden naar de hoofdingang van het park.

We kopen een Jaarpas voor de Nationale Parken voor 80 Dollar. Hiermee hebben we toegang tot alle Nationale Parken. We rijden helemaal tot achterin het park. Er is namelijk maar één weg in het park en alle uitzichtpunten bevinden zich aan de linkerkant als je het park inrijdt.

De uitzichtpunten zijn prachtig.

De douches zijn heerlijk warm en dat is ook wel iets waard. De camping is vrij leeg, omdat we nog zeer vroeg in het seizoen zijn. Na een rustige start rijden we om 10.00 uur de camping af. We gaan even wat boodschappen doen in de supermarkt. De naam is me ontschoten, maar alles ziet er netjes uit. Voor de verandering nemen we een huisgemaakte aardappel mosterd salade mee.

- Prima te eten.

We gaan richting Bryce Canyon. Op de weg er na toe komen we over een plateau en langs het Pixi National Forest. Een mooi gebied om door heen te rijden. Hadden we dit gisteren gedaan, dan was ons de schoonheid compleet ontgaan. Toch maar goed dat we een tussenstop gemaakt hebben gisteren.

-

Overall oranje "pilaren" van stenen zuilen. Mooie vergezichten en zo maar door. Beschrijven gaat niet, dus moeten jullie het echt met de foto's doen.

Er zijn zo'n 9 tot 10 uitzichtpunten die allemaal weer anders zijn.

Over de 17 mile die de weg lang is hebben we dan ook meer dan 3 uur gedaan om te kijken en naar de uitzichtpunten te lopen.

RUBY'S INN

De camping en de RV park heeft een aparte winkel van de belangrijkste winkel op Ruby's Inn. Er is ook een wasserette beschikbaar voor gasten van de camping. Als je iets moet je hebben dan kan je het vinden in de camping winkel, in de general store in Ruby's Inn.

Een uitschuifcamper!

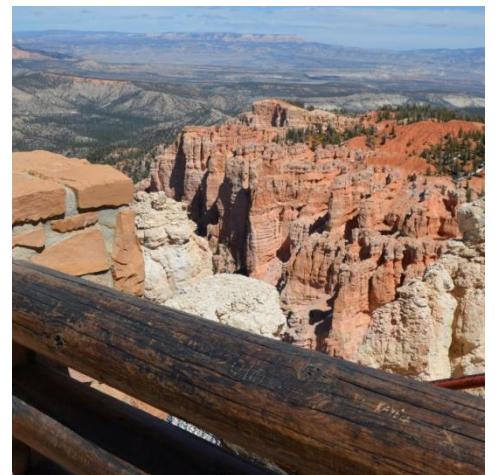
Echt heel bijzonder allemaal. Als we nog even stoppen bij het informatie punt, blijkt deze al dicht te zijn.

De tijd vliegt als het echt mooi is. Aan foto's ook geen gebrek .. wat moeten we ermee. Goed uitzoeken en veel weggoeien.

Nu we weer op het RV-Parc staan en we onze ogen uitkijken wat die malle Amerikanen eigenlijk meenemen op vakantie. Complete bussen en achter je bus je personenauto hangen, zodat je toch vooral mobiel bent. Ze zetten de camper neer. Doen een paar blokken onder de camper. Automatisch komen poten ergens onderuit de camper. Hij wordt keurig horizontaal gezet en de slides gaan uit. Het volume wordt even vergroot met 40 procent.

Een camper waar ze met 6 personen nog gemakkelijk een feest in kunnen geven. En dat voor 2 personen. Ze rijden dan met kennissen Amerika door en allemaal hebben ze zo een uitschuifcamper.

- Na het avondeten nog even de laatste stand van zaken betreffende het weer opgevraagd. We willen geen bevroren leidingen namelijk. Maar vannacht wordt het 3 graden.
- We hoeven dus niets af te tappen. Lekker naar bed dus.

 Going West
maart april

BRYCE CANYON

Hoodoo's in Bryce Canyon worden gevormd door twee processen. Het eerste proces, vorstverwerking, oefent vooral in de winter zijn invloed uit. Water sijpelt in kleine scheuren in de rots. Wanneer het water bevroert, zet het uit, waardoor de scheur groter wordt. Het ijs smelt, er loopt meer water in de scheur en het water bevroert weer. Scheuren kunnen op deze manier zo groot worden, dat er stukken rots afbreken.

Dat is waar het tweede proces verder gaat: regen neemt de stukjes rots die zijn afgebroken door die vriezen en dooien van water in scheuren. De regen draagt ook bij aan de erosie van de rots doordat het wat zuur is. Kalksteen, waaruit hoodoos bestaan, lost daarin op.

Deze processen hebben gezorgd voor het ontstaan van deze rotsformaties, maar zullen ook zorgen voor de afbraak ervan. In Bryce Canyon is de erosiesnelheid ongeveer 0,6-1,3 meter per 100 jaar

Hoest??

Ondanks alle beschermende maatregelen is het toch gelukt om Ben zijn hoofd te laten verbranden gisteren. P20 is in Nederland een prima beschermd middel, maar komt hier op 8000 feet even te kort.

Dus Ben is weer gebonden aan een petje. We gaan er direct een kopen. Niet te duur natuurlijk. Tussen alle petten van 18 tot 24 dollar vinden we een petje van 8 dollar. Doen dus.

Ook hebben we alle twee nieuwe wandelschoenen gekocht. De ochtend gaat voorbij. We krijgen te horen dat er vanmiddag meer wind komt en morgen kans op sneeuw en storm is. We haasten ons iets meer en gaan naar het park. We leggen de Ranger het probleem voor dat we graag beneden tussen de pilaren een rondje willen lopen. Hoelang wilt u lopen was de vraag. Een uurtje of drie lijkt ons wel goed. De Queens/Navajo Loop wordt ons geadviseerd. Lijkt ons prima. We gokken het er op en houden onze nieuwe schoenen aan. Het weer is echt waar prachtig. Zonnig een graadje of 18, maar dan wel de Celsius graden.

Nou van dat lekker slapen is niet veel terecht gekomen. Ben heeft een lekkere verkoudheid opgelopen. Neus ophalen .. Kuchen ... Keel schrapen .. en dat allemaal 's nachts.

- Als een zombie worden we dan ook wakker. Om 02:00 uur 's nachts krijgen we nog een SMS van Jolanda.

Jolanda zal het team van FleuraMetz voor de damloop in gaan schrijven. Ben is er even niet namelijk, maar het is gelukt. Nu nog trainen. Maar dat komt later.

- De ochtend begint met een douche. Het is even zoeken, maar dan krijg je ook wel een hete douche.

We beginnen de wandeling bergaf. Over een pad waar het best druk is met mensen. Na anderhalf uur moeten we een beslissing maken. Nemen we nog een kleine omweg of lopen we naar het startpunt via een kort stijl pad. We nemen een kleine omweg. We lopen de Peekaboo Loop. Dit is echt een heel mooi pad tussen alle rotsformaties door. We gaan op en neer. Er ligt ijs op de paden en heel veel zachte "drap". Dit is het gesteente dat los is gekomen na een regenbui. Arme nieuwe schoenen.

Halverwege de Peekaboo Loop nemen we nog een beslissing. We nemen de korte weg naar boven richting Bryce Point. We hadden gisteren gezien dat het mogelijk was om van Bryce point naar de Peekaboo Loop te komen. Het is afzien.

BRYCE CANYON

In dit park rijdt een gratis shuttlebus van het ene uitzichtspunt naar het andere. Dit zijn punten waarvandaan je een mooi uitzicht hebt op de hele vallei, vooral bij zonsopgang en zonsondergang, bijvoorbeeld Sunrise Point, Sunset Point, Inspiration Point, Bryce Point en Fairyland Point. Er kan gewandeld worden met een gids of op muilezels. Veel van de rotsen hebben namen, zoals 'the submarine' en 'the naked woman'.

Zoals in veel Nationale Parken is alles goed georganiseerd en aangeduid. In de bezoekerscentra zijn informatie en kaartjes te krijgen.

Enkele trails zijn Mossy Cave, Rim Trail, Bristlecone Loop, Queens Garden, Navajo Trail, Tower Bridge, Hat Shop en Swamp Canyon.

Eerste wandeling van 17 km

Een eerste wandeling en geen water en eten bij ons. Als we dorst hebben nemen we gewoon een handje sneeuw. Goed voor je vullingen. Zeer vermoeid komen we boven. Nu nog naar de camper.

Nou die staat ongeveer 5 kilometer verderop. En niet zomaar 5 kilometer.

Op en Neer en Op en Neer... heerlijk over de onverharde paden, langs het Bryce Amphitheater waar we een uurtje of anderhalf geleden hebben gelopen.

Alleen de schoonheid van de uitzichtpunten kan ons nu gestolen worden. Na 4 ½ uur bijna nonstop te hebben gelopen komen we met klappuiten en pijntjes hier en daar weer aan bij de camper. Heerlijk zo een camper, je hebt je eten en drinken bij je, al moet je er wel een beetje voor omlopen.

De tocht was 17 kilometer lang en had ongeveer 790 Hoogtemeters. Dit alles over rotsen en ijs. Maar het weer is bijzonder aangenaam geweest. Een verbrande nek, rode konen en alles trekt een beetje strak van het verbranden. Ach het zal allemaal wel. Morgen sneeuwt het en er is storm opkomst.

Kan de huid goed afkoelen.

- Als een paar zombies zijn we uitgeteld in de camper. Alles stram en stroef. We denken maar zo we zijn ook geen 20 meer!

- De schoenen hebben hun eerste opknopbeurt gehad. De oude schoenen hebben we hier in het archief gedaan.

- Een mooie dag met mooi weer. Mooie wandeling, maar voor de eerste keer iets te veel. We hebben hier patent op. Vorig jaar in New Zealand met een broodje en een flesje water een wandeling van 8 uur gemaakt. Nu hebben we het zonder water en eten gedaan.

- Morgen naar Page. Maar eerste de waterleidingen leeg laten lopen, want het kan 3 graden gaan vriezen. Wordt weer afzien.

 Going West
maart april

GLEN CANYONDAM

De Glen Canyon Dam is een stuwdam van de rivier de Colorado bij Page in Arizona in de Verenigde Staten. Het doel van de dam is het verstrekken van wateropslag voor de zuidwestelijke Verenigde Staten en om elektriciteit op te wekken voor de in de regio's groeiende bevolking. Er ontstond een groot stuwmeer, het Powellmeer, dat veel wordt gebruikt voor recreatie.

De Glen Canyon Dam is 216 meter hoog (178 meter boven de rivier), 475 meter lang en 91 meter breed. De bouw van de brug kostte 145.000.000 dollar. De constructie bestaat uit acht Francisturbines van 155.500 pk (116.000 kilowatt). De totale capaciteit van de turbines bedraagt 1.296.000 kilowatt. Acht waterpijpen gaan via de dam over het water naar de turbines.

de "Bonje-kamer" opgezocht!

Gisterenavond hebben we al het water van de camper afgetapt om bevrozing van de leidingen tegen te gaan.

Dus vanmorgen alles maar weer eens bijvullen. Halverwege het vullen moet Ben even iets schoonspelen en draait dus de waterslang los.

Komt er toch allemaal zwart water uit de kraan. Maar het ergste is zeker driekwart van de water voorziening is al gevuld met dit smerige water. Dus we hebben gelijk al het water weer uit de voorraad tank laten lopen.

Maar met geen mogelijkheid krijgen we al het gruis, zand etc. uit het watersysteem. Meerdere keren spoelen helpt weinig. Het wordt wel iets minder, maar we kunnen het water niet meer drinken. Als je het in een fonteintje laat lopen zie je een laagje zand liggen.

Niet prettig allemaal.

We gaan maar weg, want na 5 keer spoelen zien we geen verbetering in de waterkwaliteit.

De sneeuw is nog niet aangekomen en de storm is nog niet gaan opsteken. Wel is het een stuk kouder dan gisteren. Ben heeft vannacht op de "bonje-kamer" geslapen.

Toch wel irritant zo een kuchje.

- Maar de oordoppen zijn goud waard. Na een bedperiode van 10 uur zijn we dus maar uit de bedden gekropen en geklauterd.

- De douche van gisteren was wel lekker, misschien dat hij het vandaag kan overtreffen. Met de handdoeken en de toilettassen paraat lopen we naar het hoofdgebouw. En jawel de douche is heerlijk.

We gaan op weg naar Page, waar de Antelope Caves zijn. Onderweg worden we verwelkomt met sneeuw en wat windvlagen. De sneeuw mag geen naam hebben, maar de ruitenwissers van de camper moesten wel aan. Het is een soort van stuifsnieuw. 's Middags komen we aan in Page bij Lake Powell.

Na een mooie, maar ook weer saaie rit door de vlaktes richting Arizona. Bij Page rijden we de Glen Canyon dam voorbij. We mogen er niet over, maar we mogen wel over de brug die er naast ligt. We gaan richting RV-Parc en checken ons in. We maken een reservering voor de tour van morgen. We proberen hem later op de dag nog om te zetten voor de foto-tour, maar dat lukt helaas niet.

YAM

Yam is een benaming voor een eetbare wortelknol. Welke eetbare wortelknol precies bedoeld wordt hangt af van de context. Veelal zal het om een lid van het geslacht *Dioscorea* gaan. De knollen zijn zeer variabel in vorm. Ze kunnen rond, langwerpig of vertakt zijn. Het gewicht van een uitgegroeide knol kan 1 kg tot meer dan 50 kg zijn. De binnenkant kan wit, geel of roze gekleurd zijn.

De yamswortel is een zeer oude cultuurplant, die in Azië al rond 3000 voor onze jaartelling werd verbouwd. Hij is in Afrika vandaag de dag nog steeds een belangrijk voedingsmiddel.

"Yam" wie kent hem niet!

We rijden door Page en komen in een straat wel 10 verschillende kerken tegen.

Allemaal van een ander geloofsovertuiging. De Lutherse, de Katholieke, de Baptiste, de Mormoonse ze zijn er allemaal. Wel heel toevallig dat het vandaag zondag is denken we dan.

Na een kleine, waai niet van de weg, wandeling over de brug, bij de dam, hebben we nog even bij de Safeway rondgekeken. Toch maar iets voor de keel gehaald.

Vandaag hebben we "yam" gehaald in het wit en in het rood. Je kookt ze als aardappels maar het snijden is hopeloos.

Een keiharde groente waar haast niet doorheen te komen is. Je kan het vergelijken met een rauwe koolraap. Maar na 15 minuten koken zijn ze wel al gaar.

De rode smaakte naar wortel en de witte naar zoete aardappel. Een lekker stukje vlees erbij en een salade. Prima kostje.

We hebben wat problemen met internet en na wat rondvragen bij de balie, hebben ze de boel maar reset gegeven.

- Jawel binnen 3 minuten hadden we een internet verbinding. Het is vroeger donker dan gisteren. Ook een beetje logisch want we hebben de klok ook een uur terug gezet.

- We zijn in de volgende tijdzone aangekomen.

-

-

ANTELOPE CANYON

Antelope Canyon bestaat uit twee kleine canyons, genaamd Lower Antelope Canyon en Upper Antelope Canyon.

Het gaat hier om zogenaamde slot canyons. Dit zijn smalle kloven die door water of modder zijn uitgesleten. De

Antelope Canyons liggen in een Navajoreservaat in de buurt van het dorp Page in Arizona, vlakbij Lake Powell

Een bovengemiddelde Amerikaan!

Nu we in Page zijn, zijn we een bovengemiddelde Amerikaan. Wel onder het gemiddelde qua gewicht maar boven het gemiddelde wat betreft het bezoeken van het aantal staten.

-

Een gemiddelde Amerikaan bezoekt in zijn leven 6 staten, wij hebben er nu 7 van de 9 bezocht.

-

Soms was het niet meer dan een tankbeurt, of een overnachting. Maar toch boven gemiddeld.

-

-

We zijn in Indiana begonnen bij de fabriek in Middlebury. Toen terug naar Illinois waar Chicago ligt.

Toen door naar Iowa, door Nebraska en Colorado en Bryce Canyon in Utah.

Page ligt in Arizona.

We hebben nog 2 staten te gaan namelijk Nevada en Californie. Maar deze komen pas over een paar dagen aan de beurt.

Weer alleen geslapen... voor beider bestwil. Kriebels willen maar niet weg. Kuchen is hoesten geworden.. klein dipje in deze reis. Maar vanmorgen scheen de zon weer.

Niet heel; warm, maar wel zonnig. Precies wat we nog hebben om foto's te kunnen maken in de Antelope Canyon.

Om tien over negen stond de pick-up truck klaar om ons op te halen. Alle ballen verzamelen is het op het kantoor van de Canyon Tour. Zeker tachtig man staat hier te wachten om na betaling van 35 dollar als vee de wagen in te gaan en te worden vervoerd naar de Canyon.

De rit naar de Canyon was hobbelig en stoffig en koud. Van de 6 auto's die vertrokken waren wij de eerste. Dat was ook ons geluk, we hadden weinig mensen voor ons, waardoor we soms foto's van de gangen kunnen maken, zonder mensen er op.

De tocht door Canyon was echt mooi, een paar honderd foto's gemaakt. Wat maakt het uit alles is toch digitaal. Nu maar hopen dat er een paar goed gelukt zijn.

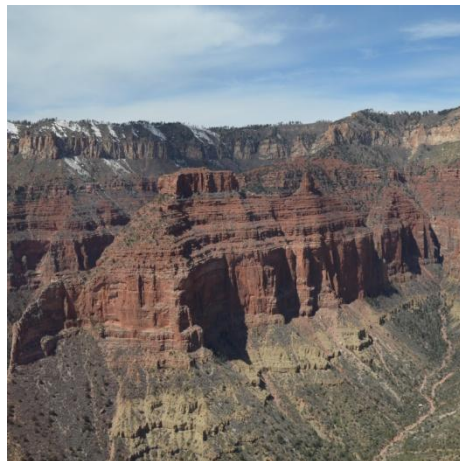
LAKE POWELLN

Het Powellmeer (Engels: Lake Powell) is een kunstmatig meer op de grens van de staten Arizona en Utah (het grootste deel ligt echter in Utah) dat wordt gevormd achter de Glen Canyon Dam, in de Coloradorivier.

Rondom het meer ligt het park Glen Canyon National Recreation Area waar zich vele canyons en rotsschilderingen bevinden.

Bezienswaardig is ook Antelope Canyon en Rainbow Bridge National Monument, een natuurlijke boog van meer dan 88 meter. Iets ten zuiden van het meer bevindt zich de Horseshoe Bend van de Colorado.

Een aardig greppeltje!

Na anderhalf uur zijn we weer op de camping. We zitten nog even in het zonnetje achter op de bumper van de auto.

Hier is het goed uit te houden. Maar we moeten verder. We gaan richting Grand Canyon. Ruim 200 mijl verderop.

Tussendoor nog even een klantenkaart van de Safeway aangeschaft. De kaart is gratis, ons voordeel was 4 dollar vandaag. Wie weet komen we nog ander Safeway's tegen.

De reis naar de Grand Canyon daar worden we eigenlijk niet vrolijk van. In het land van Uncle Sam wonen volgens ons toch veel mensen op het bestaansminimum.

Tussen de rotsvlaktes staat soms een groepje huizen. Nou ja huizen; woonwagens. 4 auto's voor de deur, waarvan er misschien maar 1 rijden kan. De dichtstbijzijnde woonplaats is 50 tot 60 kilometer verder op. Misschien nemen ze wel genoegen met minder. Zijn wij misschien wel verwend? Ook dat wel een beetje.

Voor wat we tot nu toe gezien hebben is het een aardig greppeltje. Ze hebben heel wat afgegraven om die uitholling te maken. Ik heb het over de Grand Canyon in Arizona.

We stoppen niet zo vaak, want we willen eerst weten of we op het RV-Parc terecht kunnen. En dat lukt. Maar wat niet lukt is een boeking maken voor een helikoptervlucht voor overmorgen.

De boel voor morgen is al uitverkocht, maar woensdag om 11:00 kunnen we de lucht in. Heeeel spannend allemaal. Maar wat er fout ging was namelijk dat de creditcard niet werkte. Roadbear had de borg er al vanaf gehaald. Dus dan kom je wel eens aan een limiet.

Even naar Nederland gebeld. Binnen twee minuten geregeld. We speken af om niet hard terug te lopen naar de balie, dan geven we ze gewoon nog eens 2 minuten.

En inderdaad het werkt.

Corry parkeert achteruit de camper op zijn plek en we zijn het zat!!! Waarvan?? Indrukken .. Reizen ... De spanning .. Zeg het maar.

We gaan de deur niet meer uit vanavond. We passen onze plannen even aan voor de komende dagen. Iets eerder.. vroeger .. in Las Vegas.

Kunnen we even naar Roadbear om te vragen of zij de watertank misschien schoon kunnen krijgen!

Morgen wandelen langs de Grand Canyon. Rustig aan doen en hopelijk van het mooie weer genieten. Vandaag is het ook een prachtige dag geweest.

Zonnig, maar fris dus geen regen en sneeuw.

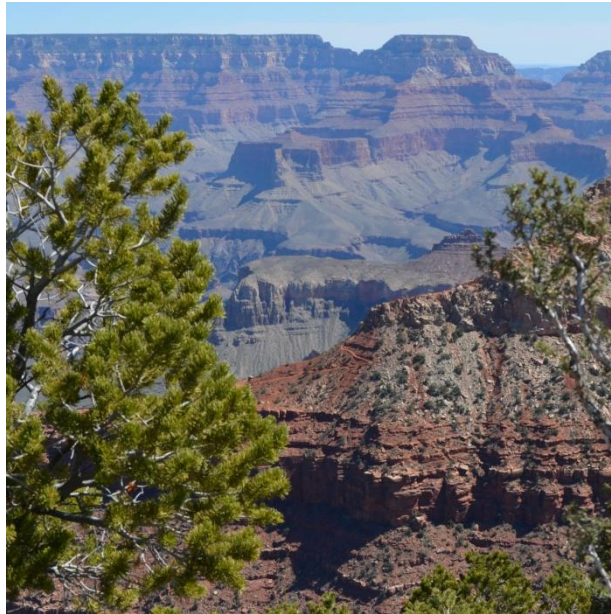

Going West

maart april

GRAND CANYON

De Grand Canyon is een zeer brede en diepe kloof in het noorden van de Amerikaanse staat Arizona. In de loop van miljoenen jaren heeft het water van de Colorado deze kloof in het landschap doen ontstaan. Deze extreme erosie werd mogelijk doordat het gebied waarin de kloof ligt steeds verder omhoog rees. De Colorado erodeert ongeveer 16 cm per 1000 jaar. De canyon is ongeveer 435 kilometer lang en heeft een breedte die varieert tussen 15 en 29 kilometer. Het gesteente dat nu bloot komt te liggen is volgens metingen ca. 2 miljard jaar oud. Het is een onderdeel van de Grand Staircase.

De twijfel slaat toe!

Ze controleren wel de pas met de ID kaart, in ons geval het rijbewijs, of de handtekening overeen komt. Er kunnen twee handtekeningen op, dus als er nog iemand naar de USA gaat en hij of zij wil de nationale parken bezoeken voor eind 2013 laat het even weten.

We kunnen altijd wel een deal sluiten. Je hoeft alleen op de open plek een tweede handtekening plaatsen en je kan de parken zo in.

We parkeren de camper achter een andere camper. Tenslotte hebben wij een kleine camper van 19 feet. Daar passen er heus wel twee van op een parkeerplaats.

De twijfel slaat toe.

Twijfel, ja wat moeten we aantrekken. Het is een prachtige dag,. Volop zon. Weinig wind. Maar de temperatuur toch maar 14 graden op onze vertrouwde Celsiuschaal.

De zon staat hoog aan de hemel als wij ons bed uitkomen. Nog steeds apart, maar er komt verbetering in.

- De nachtrust van een 9 ½ uur hebben we gewoon nodig. En nog voel je de vermoeidheid.
- Maar dat staat niet in de weg dat we straks naar de Grand Canyon gaan.

- Als we bij de poort van het park komen, zien we dat we niet de enige zijn. We nemen de “pre-paid line” niet dat het sneller gaat, maar het staat wel interessant. Hoe zal het hier in het hoog seizoen zijn? Ook dit is een leuke business 25 dollar per entree voor 2 personen. Of voor 80 dollar een heel jaar de parken in.

De afritbroek is inderdaad wel een goed alternatief, maar dan nog de vraag een jas.. een trui .. een t-shirt.

Wat een problemen als het niet regent zeg. We gaan voor de trui en de jas. Maar de jas hangt na een half uurtje al om onze middel heen.

We lopen langs de South Rim van de Canyon. Een prachtig gezicht en prachtige vergezichten.

Alleen de dieptes, ze zullen nooit op de foto's en de video's tot uitdrukking kunnen komen. Na ruim 4 uur lopen kijken en bekijken. Pakken we de bus terug.

GRAND CANYON

Ondanks de grote breedte is de overkant van de Canyon vanaf vrijwel elk punt goed te zien. Dit komt door de extreem lage luchtvochtigheid in het woestijnachtige gebied waardoor de lichtabsorptie hier uitermate gering is.

De Grand Canyon is een grote toeristische attractie, vooral op de bekende uitzichtpunten langs de South Rim en in wat mindere mate langs de North Rim, maar er zijn ook bijzonder rustige plekken te vinden. De canyon is meer dan 1600 meter diep. Het is mogelijk er in af te dalen maar dit vergt, vanwege de grote diepte en de enorme hitte, een goede conditie en nog betere voorbereiding. Hoe lager men komt, des te hoger de temperatuur wordt.

De volgende 5 haltes zijn:.....!

De gratis bus wordt bestuurd door moeder overste. Nu is de stem van Ben een beetje hees, maar de stem van deze buschauffeuse moet 's avonds wel helemaal op zijn. Bij elke halte roept ze de 5 volgende haltes om.

Bij elke halte roept ze ook nog eens; We gaan de deuren sluiten. Hou je vast aan de beugels. Niet voor de streep gaan staan.

En dan komt er nog eens een beschrijving wat er bij de volgende halte te beleven is. Na 10 haltes blijft het nog steeds lachwekkend.

Na een schoonheidsslaapje van Ben en Corry functionerend als fotografe voor andere Canyon bezoekers, bekijken we nog even een film over de Grand Canyon, die wordt vertoond in een filmzaal. Het is een rustige dag geweest... stilte voor de storm... morgen een helikoptervlucht.

-
-
-
-
-
-

GRAND CANYON

Het bezoekerscentrum van Grand Canyon National Park bevindt zich nabij Grand Canyon Village. Als u vanuit het zuiden aankomt (Route 64/South Entrance Road), kunt u ofwel linksaf op Center Road naar de Village ofwel de weg om Grand Canyon Village en Market Plaza heenvolgen totdat u aan uw linkerhand het bezoekerscentrum hebt. Vanuit hier kunt u een aantal zeer populaire uitzichtpunten bereiken, namelijk Mather Point en Yavapai Point (en Yavapai Geology Museum).

Een redelijke irritante Amerikaan!

Er kunnen 7 personen tegelijk mee vliegen inclusief de piloot maakt dat 8. Bij het inchecken worden de gewichten eerst bepaald, dit in verband met de gelijkmatige verdeling van de helikopter. De hele tijd corrigeren lijkt me ook een ondoenlijke taak. We krijgen een demonstratievideo te zien van wat je vooral niet mag doen en je eventueel wel mag doen.

We krijgen een sticker opgeplakt, als teken dat we opgelet hebben. Heel professioneel. Ook krijgen we een zwemgordel om, zeker omdat we over water moeten vliegen!

Een redelijke irritante Amerikaan vraagt of het vliegplan al klaar is. We houden hem even in de gaten, zodat hij de boel niet omgooit. Iedereen wil toch bij het raam zitten.

Het vliegplan wordt uitgeprint en hij is tevreden. Wij ook want Corry zit voorin rechts en Ben zit achterin ook rechts. Alle twee bij het raam.

Kan dus niet beter. Er worden nog een paar foto's gemaakt en we stappen in.

Het is erg koud geweest vannacht. De waterleiding die ons van water moest voorzien

- functioneerde niet vanmorgen. Na een uurtje kwam er pas water uit, nadat de boel een beetje ontdooid was. Vanaf het RV-park gaan we links af, weg van de
- Grand Canyon, maar niet voor lang.

We nemen de tweede afslag naar de Airport en gaan op zoek naar de juiste Helikoptermaatschappij.

- Er zijn er namelijk 3. Na wat rond rijden vinden we hem. We zijn wat vroeg, maar we kunnen nog wat rond kijken bij het opstijgen en dalen van deze kleine libelles.
-

De reis van 45 minuten kan beginnen. In het begin moet je even wennen aan het geschommel en het bewegen van het kleine ding. Maar je went er snel aan. We vliegen eerst over de bossen van de Grand Canyon en met gepaste muziek vliegen we over het grote gapende gat. Een prachtig gezicht als je zomaar een gat van 1500 meter ziet opduiken. We krijgen uitleg van het ontstaan en de geschiedenis van de Grand Canyon vanaf een CD.

En natuurlijk weer passende muziek erbij. We vliegen een grote "loop", aangezien we de duurste uitvoering gekozen hebben. De tocht op zich was 140 kilometer lang en de hoogste snelheid die we hebben gemeten was 250 km/uur. Van die snelheid in de helikopter heb je totaal geen benul. Maar met een GPS horloge valt er van alles na te gaan.

Historic Route 66.

ROUTE 66

U.S. Route 66 of beter bekend als kortweg Route 66 (US66) was een historische autoweg (U.S. Highway) in de Verenigde Staten, die begon in Chicago, en eindigde aan het strand van de Stille Oceaan in Santa Monica bij Los Angeles. De totale lengte was 3940 km. US66 loopt door Illinois, Missouri, Kansas, Oklahoma, Texas, New Mexico, Arizona en Californië.

In 1985 werd US66 officieel opgeheven, nadat het Interstate Highway System het langeafstandsverkeer had overgenomen. Veel toeristen volgen nog steeds het oude traject van Route 66.

In 2008 is er een Nederlandse tak van de Route66 association opgericht.

Na 50 minuten mochten we de gordels weer los maken en waren we een ervaring rijker. Zeker geen slechte ervaring.

Nu we weer met de beide benen op de grond staan, vervolgen we onze reis naar Kingman.

Deze plaats ligt op de weg naar Las Vegas en nog voor de Hooverdam. Deze gaan we morgen bezoeken.

De weg naar Kingman ligt wederom bezaait met rubber rubber en rubber. De autobanden sneuvelen nog al eens hier. De weg naar Kingman is ook voor ons doen saai. Lange afstanden en weinig te beleven.

De legende van de route 66 ligt hier wel, maar daar hebben we weinig mee. De historic route 66 wordt door ons 6 keer gepasseerd en we hebben er 6,6 mile over gereden. We zien wel groepjes motorrijders die deze route rijden.

Het weer.... Hoort u ons klagen????
Dus dan zal het wel goed zijn. Het is nu 21:00 uur en de deur staat zelfs nog open.

Iets anders dan gisterenavond. Toen ging de verwarming in de keet al om 18:00 uur aan.

HOOVERDAM

De Hoover Dam is een betonnen boogdam in de Colorado River ter hoogte van de Black Canyon (op de grens tussen de Amerikaanse staten Arizona en Nevada). De dam – die 48 kilometer ten zuidoosten van Las Vegas ligt – is vernoemd naar Herbert Hoover die een sleutelrol speelde bij de bouw van de dam, eerst als Secretary of Commerce (Minister van Handel) en later als president van de Verenigde Staten. Hoover Dam werd gebouwd door Six Companies Incorporated, onder leiding van Frank Crowe. De bouw begon in 1930 en werd in 1936 afgerond, ruim twee jaar voor de geplande datum. De dam wordt uitgebaat door de Bureau of Reclamation van het U.S. Department of the Interior (het Ministerie van Binnenlandse Zaken).

Niet de enige bij de Hooverdam.

De dam ligt maar 50 mile hier vandaan dus haast hebben we niet. Even na tien uur rijden en op weg. De weg er naar toe, was er wederom een van weinig hoogtepunten.

Twee rijbanen met elk twee rijstroken. Eentje naar het noorden en eentje naar het zuiden. Maar wat ze wel handig gedaan hebben is dat tussen de noord en de zuid route er stroken gemaakt zijn, om de 3 kilometer ongeveer, waar je kon omkeren om terug te gaan.

Kan je het dus niet langer aanzien. Sla links af en ga terug.

Bij de Hooverdam zijn we niet de enige. Maar voor dat je er bij kan komen wordt de camper eerst aan een bominspectie bloot gesteld. Alle luiken en deuren moeten worden opgemaakt en er wordt even in gekeken of we niets illegaals bij ons hadden.

Je kan maar beter zeker van de zaak zijn. We parkeren de RV op een parkeerplaats redelijk dicht bij, voor het bedrag van 7 dollar. Maar dat scheelt ons wel een heel eind lopen.

Helaas zat alles vannacht en vanmorgen een beetje tegen. Ben heeft een lastige nacht

- doorgemaakt. Het hoesten wil maar niet ophouden. Er is gelukkig geen koorts bij, anders zou je aan iets anders gaan denken.

- We moeten maar eens een dokter op gaan zoeken, want zo schiet het niet op. Zo heeft iedere vakantie wel wat. Vorig jaar in New Zealand de tandarts voor
- Corry, dit jaar waarschijnlijk de dokter voor Ben. De ochtend ziet er redelijk uit.

Een paar wolken en het is zeker niet koud geweest vannacht. We nemen een douche en breken het

- kamp op. We vertrekken richting Boulderdam. Beter bekend als de Hooverdam.

En er was ruimte. We lopen terug over de dam richting het Bezoekerscentrum en ondergaan wederom een veiligheidscontrole. Tassen en jassen worden gecontroleerd door Röntgenstralen.

We gaan voor de tour die naar beneden gaat. Na 3 kwartier wachten mogen we eerste een film van de Hooverdam bekijken en daarna worden we als zeer gewillig vee naar de liften gebracht.

We dalen af tot aan de buizen waar het water door gaat. Ook hier krijgen we uitleg over het groter dan groot project van de 6 Amerikaanse staten die dit samen geflikt hebben.

Na ruim 2 en een half uur komen we weer aan bij de camper.

Het is weer... ja ik moet het zeggen... prachtig....

HOOVERDAM

KENMERKEN

Bouwperiode:
20 april 1931 - 1
maart 1936

Bouwkosten: \$49
miljoen
(tegenwoordige
bouwkosten \$676
miljoen)

Hoogte dam: 221,40
meter (op één na
hoogste dam in de
VS)

Dikte damwand: 15
meter aan de top,
uitlopend tot 200
meter aan de voet
Volume beton: 3,33
miljoen m³

Verkeersdruk op de
dam: per dag tussen
de 13.000 en 16.000
mensen, volgens het
Amerikaanse
Ministerie van
Verkeer

Grootte Lake Mead:
oppervlakte van 640
km², strekt zich 177
kilometer uit achter
de dam; volume
35,200 km³

Op vier na drukst
bezochte nationale
park van de VS met
8 tot 10 miljoen
bezoekers op
jaarbasis (gewoon
verkeer over de dam
niet meegerekend)

Onze trouwe TomTom.

Na onze lunch wordt het laatste stuk wederom door Corry gereden. Ze voelt zich al aardig thuis achter het stuur. We gaan op weg naar de KOA in Las Vegas. We komen van een stuk niets zo in een drukke stad met veel auto's viaducten en vrachtauto's.

De camping is makkelijk te vinden via onze Tomtom. Als we die niet hadden gehad, was het toch wel iets moeilijker geworden.

Ze hebben plek zat en we vragen gelijk of er een dokter in de buurt is.

We krijgen een uitleg en een plattegrond, hoe we er moeten komen en gaan maar eerst op pad. Vanmorgen was het nog een vraag nu definitief, we gaan een dokter zoeken voor Ben.

Bernardus, zoals we officieel heten hier, heeft dus een acute bronchitis. Hij krijgt pillen en een drankje, en mag vanaf nu niet meer rijden.

We kopen een heerlijke warme kip en wat andere boodschappen en zijn pas om half zeven weer op het RV park.

- De avond is snel gevallen en er is een flinke wind opgestoken. We lopen nog even bij de info balie binnen en besluiten de avond "thuis" door te brengen.

Morgen en overmorgen tijd zat om te gaan kijken denken we.

-
-
-

LAS VEGAS

Las Vegas (Spaans voor "De Weilanden") is een stad in Nevada, Verenigde Staten.

Las Vegas is gesticht in 1905, en werd in 1911 officieel een stad. Het is vooral bekend vanwege zijn extravagante casino's. Bovendien zijn er kapelletjes waar men snel kan trouwen. Las Vegas is te herkennen aan de vele neonverlichtingen, en de skyline is al vanaf grote afstand herkenbaar vanuit de omliggende woestijn.

Tegenwoordig is de stad de grootste stad van Nevada met een inwonertal van 518.000 in 2003 en een inwonertal voor de gehele agglomeratie van 2 miljoen (schatting 2005). De stad mét omliggende gemeenten zoals Henderson behoort tot de snelst groeiende steden in de Verenigde Staten.

Pasen in Las Vegas.

Wat je te zien krijgt zijn casino's, gokpaleizen, wedkantoren en andere dingen waar je goed je geld aan kwijt kan.

Wat opvalt is dat je met kinderen gewoon binnen mag komen. In sommige gebieden misschien alleen onder escort, mag je kan er niet te vroeg mee beginnen.

Roken, dat mag ook gewoon binnen. Tenslotte gelden er hier andere regels denken we dan maar. We zien mensen en dingen die op mensen lijken.

Met laatste bedoelen we onder andere dikke tot hele dikke mensen en mensen die allang dood zijn. Denk aan Elvis Presley en andere legendes die zich maar graag laten zien in Las Vegas. In onze ogen zo nep... maar dat maakt het ook weer leuk.

De straten zijn gewoon schoon. Ongelofelijk hoe schoon het hier is, ondanks zoveel voetgangers en auto's en bussen.

Het zou ons ontgaan kunnen zijn maar vandaag is het goede vrijdag.

- Het paasweekend staat voor de deur. Je zag in de afgelopen dagen al hier en daar paashazen en paaseieren liggen in de winkels.
- Ook vandaag is de dag zonnig. Het drankje van Ben heeft zijn werking gedaan. Weinig tot geen gekuch en een prima nacht gehad. De andere medicijnen
- geven iets meer problemen. Bij inname van twee tabletten krijg je bijwerkingen van 3. Een beetje zweten, maagproblemen en draaiertig. Is hij allemaal niet gewend. Na een paar uurtjes zijn de neven effecten afgezwakt en gaan we de Strip op.

Ook kan je overal eten en drinken en de prijzen zijn zonder de tax. Dus hou hier vooral rekening mee.

De outlet centra zijn vergelijkbaar als die in Nederland. En ga vooral niet op een zaterdag, want net als wij hebben dan ook veel Amerikanen vrij.

Die houden ook van shoppen ook op Pasen. Maar we begrijpen dat het in Nederland nu tussen de 2 en 9 graden is.

Komen wij aan met 24 graden overdag. Goed gedaan zeg ik

LAS VEGAS

KLIMAAT

In januari is de gemiddelde temperatuur 7,5 °C, in juli is dat 34 °C. Jaarlijks valt er gemiddeld 104 mm neerslag (gegevens op basis van de meetperiode 1961-1990). In de zomer hangt er in Las Vegas een verzengende hitte. De maand juli is de warmste maand in het jaar met een gemiddelde maximumtemperatuur van 41 graden Celsius. In juli 2005 werd overdag een temperatuur van circa 47 graden Celsius bereikt; 's nachts bleef de temperatuur circa 35 graden Celsius

Kunst en Kitch in de woestijn.

Ook hebben we even over Las Vegas uitgekeken vanaf de Stratosphere tower. Ook wel bekend van de tune en intro van CSI.

Op deze 330 meter hoge toren heeft Ben zich nog even 75 meter omhoog laten schieten. En dat allemaal in ons t-shirtje.

Ben is nog een kopje onder gegaan in het zwembad(je) van de camping. Nu 's avonds om half negen zitten we zelfs nog met de deuren open.

Morgen vertrekken we naar de bossen en parken iets noordelijker. Zal hopelijk ook iets rustiger zijn met mensen.

Als het maar droog blijft is het al snel goed. We zullen in 2 etappes gaan rijden, aangezien we er geen gejaagde vakantie van willen maken. Dat hebben we al in het begin gedaan!

Dan verlaten we de kunst, kitsch en glitter stad in de woestijn.

-
-
-
-
-

 Going West
maart april

VISALIA

Visalia is een plaats (city) in de Amerikaanse staat Californië, en valt bestuurlijk gezien onder Tulare County.

Bij de volkstelling in 2000 werd het aantal inwoners vastgesteld op 91.565.[1] In 2006 is het aantal inwoners door het United States Census Bureau geschat op 113.487, een stijging van 21922 (23.9%).

Volgens het United States Census Bureau beslaat de plaats een oppervlakte van 74,0 km², waarvan 74,0 km² land en 0,0 km² water. Visalia ligt op ongeveer 102 m boven zeeniveau

Geen Death Valley.

De zon overgoten staat doet zijn naam eer aan.

Wederom prachtig weer en hopelijk blijft dat nog een paar dagen zo. Dan kan onze vakantie, naast een paar plaatselijke hogedrukgebieden, het gekuch, niet meer stuk.

Ben is al terughoudend met de pillen en de hoestdrankje bewaren we lekker voor vanavond.

Ook Corry begint zich te roeren met haar keel. Hoe kan dat toch? We leven tenminste maar op een paar vierkante meter.

Zoals eerder aangegeven gaan we niet door DeathValley heen. De omweg die we moeten nemen is op zich vrij groot.

Met een camper die 1 op 3.8 km rijdt hebben we snel iets terug verdiend. 50 Mijl voor Bakersfield besluiten we ook het stuk van morgen maar mee te pikken. Het zou ongeveer 140 mijl zijn.

Dus we rijden door naar Visalia.

Good morning and a Happy Easter is vandaag de kreet op de camping.

- We verlaten Las Vegas om 09:00 uur en komen er achter dat we niet de enige zijn.

- Het lijkt wel de Exodus, de grote uittocht. Het geeft echter geen problemen op de snelweg.

We rijden allemaal lekker door.

- Einddoel is Bakersfield in California.

- Dit is een plaats die op weg naar de Sequoia Park ligt. Hoewel er nog 35 mile gereden moeten worden tot de ingang, besluiten we om toch maar hier te overnachten.

In Nederland bedacht dat we met de bus door de Sequoia Park te gaan. Maar we zijn te vroeg in het seizoen en de bus rijdt dus niet.

Dat wordt dus zelf rijden, gelukkig hebben we een kleine camper 19 feet, anders hadden we een auto moeten huren.

Langer dan 22 feet mogen ze namelijk het park niet in, omdat ze met de weg bezig zijn. Nu maar hopen op niet al te lange wachttijden morgen.

SEQUOIA

Sequoia National Park is een nationaal park in het zuidelijke deel van de Sierra Nevada in Californië. Het is opgericht in 1890, als tweede nationale park in de Verenigde Staten, na Yellowstone National Park.

Het park grenst aan de noordzijde aan Kings Canyon National Park, en wordt door de National Park Service als geheel beheerd. In het park ligt Mount Whitney, die met 4417 meter de hoogste berg is van de 48 aan elkaar grenzende staten van de Verenigde Staten. Het park dankt zijn naam aan de mammoetbomen of sequoia's die er groeien.

Ook de boom met het grootste volume ter wereld staat er: de General Sherman Tree. In 2002 is het volume geschat op 1.486 m³. De boom zou 2200 jaar oud zijn en is 84 m hoog. Naast deze boom staan nog vier van de tien grootste bomen ter wereld in het Giant Forest (reuzenbos).

De camper is klein genoeg.

Als de Amerikanen het zouden willen, zou het kunnen volgens ons kunnen, om er een gezonde levensstijl op na te houden.

Wij willen nog koffie drinken, uit gemakzucht besluiten we om eens een bak koffie bij de McDonald te halen. 2 keuzes, Vanilla of Mokka. We kiezen de Mokka, maar komen van een koude kermis thuis. Wat is dit zoet... zoet...zoet...

We besluiten toch maar onze eigen bak koffie te gaan zetten. We zetten de generator aan en we hebben 110 Volt stroom in de camper. Iets waar we nog niet aan gewend zijn. Tijdens ons ontbijt met de juiste koffie, komt er nog even een Nederlander die al 52 jaar hier woont een praatje maken.

Kan hij z'n Nederlands nog even ophalen. Hij is hier terecht gekomen met de hele familie. Al zijn kinderen hebben een baan en zijn zoon zit in een melkbedrijf met 3600 koeien. Jaarlijks komen de bloedverwanten nog steeds bij een. Maar ze zijn uitgewaaid over vele continenten.

Het is tweede paasdag maar voor ons geen meubelboulevards. Hier is het gewoon een werkdag, zoals

- alle andere. We staan om 08:00 uur weer naast ons bed. En even na 9 uur staan we in de Save Mart Supermarkets.

- We hebben namelijk geen brood meer, dus halen we ons ontbijt maar even in de winkel. We hebben toestemming om foto's en video te maken in de winkel.
- De winkel ziet er prachtig uit. Een versgebied zo groot als de halve Albert Heijn in Kudelstaart. Appels en alle andere soorten fruit liggen keurig zij aan zij, te wachten to ze worden weggehaald. Er zijn vele soorten verse groenten in de winkel.

Na het ontbijt en de koffie toch maar richting Sequoia Canyon National Park. Na een uurtje rijden komen we bij het begin van het park. Onze Camper is maar 19 Feet, dus we mogen er in. Boven in de bergen zijn ze bezig met wegwerkzaamheden. Over een lengte van 3 miles is er maar een rijstrook beschikbaar. En deze rijstrook gaat maar om het uur open per kant.

Omdat het nog ruim een half uur rijden is naar de top, rijden we eigenlijk linea-recta naar de top. Daar sluiten we keurig achter aan. De deuren gaan open en we wachten geduldig. Geen haast. Niemand heeft haast. Het is mooi weer en we genieten er maar even van. Om 13:00 uur mogen wij er door. Het is erg krap voor de camper, een beetje sturen en opletten dan komt het allemaal goed.

SEQUOIA

De mammoetboom of reuzensequoia (Sequoiadendron giganteum) is een boom uit de cipresfamilie (Cupressaceae). Het is de zwaarste boom in de wereld. De soort komt van nature voor in Californië waar ze groeit op de westelijke hellingen van de Sierra Nevada.

Voor de ijstijden kwam de boom algemeen voor op het noordelijk halfrond. In bijvoorbeeld Europa is de boom bekend als fossiel in bruinkoollagen.

De grootste mammoetboom is de General Sherman Tree. Deze boom is te vinden in het Sequoia National Park in Californië, heeft een hoogte van ruim 83 meter, een omtrek van 31 meter bij de bodem en 26 meter op borsthoogte.

Rondje Senaat gedaan.

Vorbij de werkzaamheden rijden we het bos in. Grote Sequoia bomen staan langs de weg. We slaan af bij de Giant Forest Trail. Over de sneeuw en tussen de bomen door lopen we een kleine route tussen de woud-giganten.

Pet op, niet voor de regen, maar tegen de zonnestralen. Zonnebril op en nog knijpen met je ogen. Zo helder is het. Het is maar een klein ommetje en we rijden verder naar de General Sherman Tree Trail.

Dit is inderdaad een gigantje met zijn 35 meter omtrek. Ook hier gaan we opzoek naar een leuke wandeling. We lopen uiteindelijk de congres trail.

Deze trail voert je langs de President, The Chamber en de Senate. Dit zijn op zich prachtige groepen van bomen. Het wandelen wordt bemoeilijkt door de sneeuw. Maar we slaan ons er wel door heen. Na wat roetsjen en slippen komen we na ruim 1 ½ uur weer aan bij de camper.

Na wat drinken op ons gewilde plekje.... Achter op de bumper ... besluiten we om terug te gaan naar de camping.

•

Nadat de deur eerder dicht ging, dan dat Ben zijn duim uit de sponning haalde, kunnen we met iets vertraging de terugweg beginnen.

•

We hebben al afgesproken dat Corry terug zal rijden, dus de duim kan geen smoes zijn. Maar een bakje sneeuw en je duim erin, doet wonderen.

•

We komen weer aan bij de wegwerkzaamheden. Het wachten zal ongeveer 35 minuten in beslag nemen en we ondergaan gewillig ons lot.

•

Wel in het zonnetje op de bergrug. Voor minder doen we het niet.

•

Het is al weer 19:00 uur geweest en we komen aan op de camping. We nemen lekker sla en een lekker stukje vlees en de avond kan niet meer kapot.

Wel komen we nog even in gesprek met een Nederlandse die in Amerika woont en een camperreis maakt .

Haar vriendin had deze reis gewonnen, maar wilde niet nog een keer naar Amerika gaan. Ze is opzoek naar de WIFI van het park. Nou lang zoeken meid... Die ligt er sinds gisteren uit.

Wij surfte even mee op een onbeveiligd netwerk. Traag, maar het doet het wel...

Morgen richting Yosemite Park.

Going West

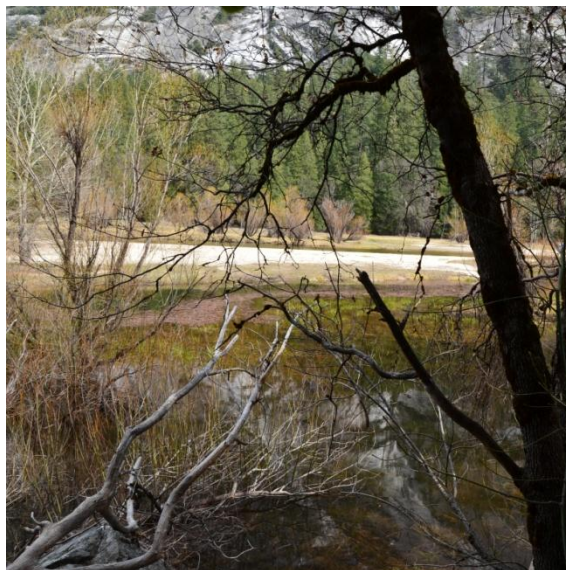
maart april

YOSEMITE

Het Yosemite National Park is een Amerikaans nationaal park in Californië, zo'n 250 kilometer ten oosten van San Francisco in de Sierra Nevada. Mede dankzij de inzet van John Muir is het al sinds 1 oktober 1890 een nationaal park. Yosemite is door de jaren heen gegroeid tot zijn huidige omvang van 3080,73 km².

Het park staat bekend om zijn hoge watervallen, mammoetbomen, alpenweiden en wilde rivieren. Ansel Adams, een van de invloedrijkste fotografen van de twintigste eeuw is bekend geworden door de landschapsfoto's die hij in dit park nam. In 1984 is het park toegevoegd aan de werelderfgoedlijst van UNESCO.

Geen rechte kilometers.

De trui gaat om de schouders, want je weet het maar niet. De trui gaat na een paar stappen al gewoon aan. Toch wel fris.

De zon staat niet volop te schijnen en we zitten ook op een redelijke hoogte. We wandelen even rond richting de Waterval en besluiten om naar het Mirror Lake te wandelen. Afstand rond de 7,5 kilometer. Het blijken geen rechte kilometers te zijn. Het pad welke wij volgen gaat op en neer, tussen de rotsen door etc.

Dit verhoogt wel de moeilijkheidsgraat van deze wandeling. De Mirror Lake leek verder weg dan de voeten wilden. Elke keer maar denken zal het om de bocht liggen of achter de volgende rots. Het lake was een paar rotsen te ver voor Corry.

Ben heeft die paar rotsen en bochten nog bedwongen en heeft zicht gekregen op het Mirror Lake. Wel een Lake maar geen Mirror, daar waaide het te hard voor. Naarmate we dichterbij de RV komen wordt het kouder en kouder. Nou koud.. Fris.. dus eigenlijk frisser en frisser.

Vanmorgen stappen we lekker bijtijds uit bed. Om 08:00 stonden we al onder de douche, voor zover hij warm wilde worden. Aan de mannenkant ging het prima, maar aan de vrouwenkant is het toch wel moeilijk om het water op

- temperatuur te krijgen. We rijden dus al vroeg, voor 9 uur, de camping af.
- We gaan vandaag richting Yosemite park. Het weer ziet er nog goed uit.
- Na een kleine omweg, welke door TomTom georganiseerd werd komen we rond half een aan in het Park. We parkeren de RV op de daartoe bestemde plekken en na een boterhammetje te hebben genuttigd, trekken we ook de wandelschoenen weer aan.

We wachten even op de gratis Hybride bus van het park om even een halte mee te pikken. Daar horen we het verhaal van een medewerker van het park, dat de kans groot is dat het morgen gaat sneeuwen. Zijn wij even op tijd denken we nog.

De planning loopt ongeveer een dag voor. Zouden we volgens de planning hier zijn... dan waren winterkleden een must. Nu lopen we nog in onze korte broek.

Yosemite kenmerkt zich door de steile rotswanden en de watervallen welke van grote hoogte naar beneden komen. Ook kunnen er nog beren los lopen. Wij zijn ze elk geval niet tegen gekomen.

YOSEMITE PARK

Door het park rijden gratis shuttlebussen met een frequentie van vier per uur langs elke halte. Een tweewekelijkse krant beschrijft alle georganiseerde wandelingen, activiteiten en gebeurtenissen. In Yosemite Village is een klein ziekenhuis en er zijn meerdere kerken. Voor gehandicapten zijn er speciale voorzieningen zoals paden voor rolstoelen en brede ingangen.

Er zijn babysitters en er is een kennel. Het park biedt de mogelijkheid om fietsen te huren, aan rafting te doen en te golfen. Campings zijn er zowel in Yosemite Village zelf als daarbuiten en ook in de directe omgeving van het park. Hoog boven Yosemite Valley is het uitzicht punt Glacier Point met een fantastisch uitzicht over de vallei en op de Half Dome

We gokken een huisnummer.

Na ruim 3 uur wandelen gaan we terug naar de RV.

We typen San Francisco in en zien wel waar we uit komen.

Dit einddoel is vandaag niet haalbaar. We besluiten om een camping tussen door op te zoeken.

Maar we gaan eerst nog even avondeten.

Biefstuk en omelet. Er zijn dagen dat we het voor minder doen.

We plegen even een telefoontje naar de camping en die zijn tot 20:00 open. Maar dat halen we net niet. Geen probleem de nachtportier is de oplossing.

We tikken het adres in de TomTom en gokken een huisnummer. Huisnummer onbekend in het boek. Dus we rijden uiteindelijk de French Camp Road op. Het is al donker geworden intussen.

Na 7 kilometer gaan we maar eens vragen of iemand weet of er een RV Campground in de buurt is?

- Moet je wel eerst iemand vinden natuurlijk. Hartstikke donker, iedereen zit binnen. Maar jawel rechts zien wij een schim van een persoon op de veranda.
- We vragen heel vriendelijk de weg en krijgen nog een nog vriendelijker antwoord. 2 mile net onder de highway door naar rechts. Kan niet missen. En inderdaad we hebben het niet gemist. Prima plek. Vlak en op een betonstrook. En we kunnen morgenochtend onze swing en put even proberen. We staan namelijk op een Golf-resort. Heel luxe, morgen even de douches testen of ze ook zo luxe zijn.

Heel luxe, morgen even de douches testen of ze ook zo luxe zijn. Ik hoop dat het beter is dan de internet verbinding, want die is net niet.

Lager dan laag kan niet.

Mail checken neem gerust een half uur.

Morgen misschien beter.

Het weer wordt er niet vrolijker op zien we op het laatste beetje internet.

We wachten maar af.

Going West

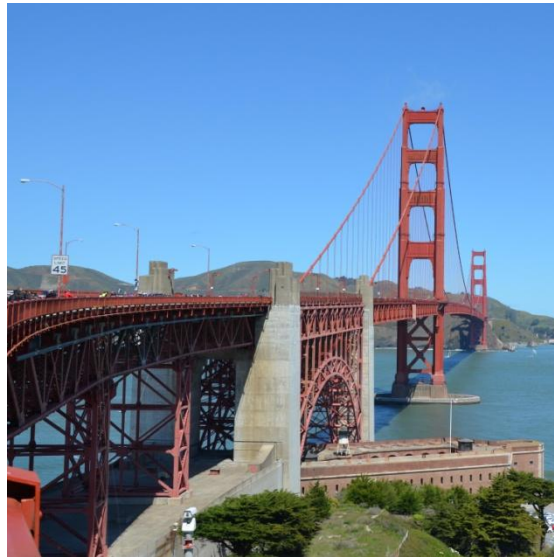
maart april

MARIN RV PARK SF

Welkom bij Marin Park!
Wij zijn het dichtst
Recreational Vehicle
Park bij San Francisco -
op slechts 10 mijl ten
noorden van de Golden
Gate Bridge.

Ons park ligt op 10
minuten lopen naar de
bus en / of Ferry dienst
in San Francisco. We
zijn ideaal gelegen voor
sight-seeing van San
Francisco, de Golden
Gate National
Recreational Area, Muir
Woods, Pt. Reyes, Napa
Valley en vele andere
bezienswaardigheden in
Californië.

Een bloem in je haar?

Scott McKenzie zong het vroeger al... San Francisco (Be Sure to Wear Some Flowers in Your Hair).

Nou haar heeft Ben al helemaal niet en een bloem is toch wel moeilijk te vinden langs de snelweg.

Na een tussenstop bij een Supermarkt of 2 komen we aan op Marin RV Park in het noorden van San Francisco. Twee oude "taarten" helpen ons aan een staanplaats.

We krijgen uitleg hoe we naar de stad moeten. Wat we kunnen zien, waar we vooral heen moeten etc. Genoeg stof om voor drie dagen te verblijven.

We boeken maar voor 4 nachten, vanmiddag wordt het toch niets en voor 21 dollar hebben we een bus pass voor 3 dagen. Dat wordt dan de donderdag, vrijdag en de zaterdag. Zondag gaan we nog even naar het noorden om in de Muir Woods te kijken.

We kunnen dus de Camper 4 nachten onaangeroerd laten staan.

Vannacht heeft zowaar geregend. De luiken moesten eigenlijk dicht, om de spetters buiten te

- houden. In het toilet lag een plasje water. Niet van missen, maar van de regen die door het open luikje naar binnen kwam.

- Om 06:45 ging de wekker af, we hadden hem toch niet gezet, maar nee de telefoon ging af. Na een paar keer overgaan is toch weer neergelegd. Maar we zijn nu alvast wakker en dat scheelt.
- Toch nog maar even onder de wol, want we gaan vandaag niet zover. San Francisco ligt namelijk op een ruim uurtje rijden hier vandaan.
-

Nu maar hopen op een beetje droog weer. Maar volgens de wel ingelichte bronnen kan het hier binnen een paar uur compleet anders zijn.

We gaan morgen met de veerboot naar het centrum en we kopen daar een 3 daagse buskaart. Kunnen we onbepaald reizen. Goede deal zouden we zeggen.

We hebben nog even een praatje gemaakt met een Nederlander die in Canada woont en een huis in Nederland heeft.. lees Heiloo, al een eigen camper heeft, maar toch een nieuwe camper gaat wegbrengen vanuit Middlebury.

Wil je nog iets weten over zijn vrouw, kinderen en de Volkskrant?

We weten het allemaal!

SAN FRANCISCO

San Francisco is een stad in de Amerikaanse staat Californië en het hart van de San Francisco Bay Area. San Francisco is de vierde stad van Californië, na Los Angeles, San Diego en San Jose. Het is tevens de enige stad in Californië die samenvalt met een county: officieel heet ze City and County of San Francisco. De stad, die 805.235 inwoners telt, ligt op het schiereiland van San Francisco dat de Stille Oceaan van de Baai van San Francisco scheidt. De agglomeratie waarvan San Francisco het centrum is bestaat uit de steden San Jose, San Francisco, Oakland en Berkeley. Met ruim 7 miljoen inwoners is het de op vier na grootste agglomeratie in de Verenigde Staten. Alleen New York, Los Angeles, Chicago en Washington D.C.-Baltimore zijn groter. San Francisco is een van de populairste toeristische steden ter wereld. Kenmerkend aan San Francisco zijn haar steile heuvels, de frisse zomers en de mist. De bekendste symbolen van de stad zijn de Golden Gate Bridge, Alcatraz, Chinatown, de Transamerica Pyramid en de kabeltrams.

Alcatraz uitverkocht!

De kosten zijn 21 dollar, maar dan kan je ook de cabelcar gebruiken. We lopen langs de kade richting Fisherman's Warf.

Onderweg komen we veel joggers tegen. Met en zonder kinderwagen, dik en dun, zelfs een die onder het joggen een groepje op video vastlegd.

We zien de Alcatraz Ferry en we gaan eens kijken of we mee kunnen. Vandaag donderdag, door de weeks, dus het zal toch wel lukken. Helaas alles uitverkocht tot en met zondag. Even balen dus. Dan maar niet. Wel jammer.

We lopen verder en komen op Fisherman's Warf uit. Allemaal kleine tentjes waar je kan eten. Soep uit een broodje, veel vis restaurants en veel souvenirwinkels. Ze lijken toch wel allemaal op elkaar. Links aan het einde van de Warf liggen de zeeleeuwen.

Allemaal moeten ze precies op die ene ponton liggen en de een gaat niet opzij voor de andere. Er liggen er toch wel een stuk of 50 voor apengapen.

De weersvoorspellingen zijn niet gunstig. Er dreigt regen en onweer te komen. Nu we er eenmaal zijn kunnen we er ook niet voor vluchten.

- Vannacht heeft het dan echt voor het eerst geregend. De regen maakt veel herrie op het dak van de camper. Dus je gaat er vanuit dat het heel hard regent. Hard of niet, je wordt er nat van. Maar op het moment dat we vertrekken schijnt gelukkig weer de zon.
- We lopen naar de boot terminal om daar de ferry te pakken naar de stad. De reis duurt 35 minuten. De boot gaat als een speer over het water. Geen hoge golven, dus een echte moeilijke overtocht is het niet. Nu op zoek naar de plaats waar ze openbaar vervoerskaarten verkopen.

We gaan te voet verder, tenslotte heb je daar een openbaar vervoerskaart voor gekocht. We zoeken het begin van een cabelcar. Die hebben we gevonden, maar niet wij alleen.

We moeten even in de rij staan om er in te kunnen en 3 rijtuigen verder zijn wij aan de beurt. We rijden mee tot aan China Town. De Chinese buurt met een eigen toegangspoort.

En je raadt het al met Chinese winkels. Genoeg prullaria om te bekijken. Uit eindelijk kopen we Chinees bestek in een van de vele winkels. Bestek is een groot woord, noem het maar stokjes. Ook aan de beginner hebben we gedacht, we kopen ook een paar hulpstukken om deze dunne stokjes goed bijeen te houden.

Na 5 uur rondwalen is het wel genoeg. We gaan opzoek naar de bus.

LOMBARD STREET

Lombard Street is een oost-west straat in San Francisco, Californië. De straat staat bekend als de meest bochtige straat van de wereld, hoewel dit slecht een klein stukje van de gehele straat betreft. Het stukje is slechts één huizenblok lang, maar telt acht scherpe haarspeldbochten

Met zijn acht scherpe bochten heeft de straat de bijnaam gekregen van de meest kromme en bochtige straat in heel Amerika. De Powell-Hyde Cable Car-lijn rijdt langs de top van Lombard Street. Het bochtige ontwerp is het eerst voorgesteld door de eigenaar van het stuk grond, Carl Henry, en gerealiseerd in 1922. Het is eigenlijk ontstaan uit de noodzaak om de natuurlijke helling van 27 graden te overbruggen, daar deze te steil was om er met voertuigen te rijden. Lombard Street eenrichtingsverkeer
Op het bochtige stuk van Lombard Street is enkel eenrichtingsverkeer toegelaten, in oostwaartse (heuvelafwaartse) richting. De zigzagformatie werd in 1923 gebouwd.

Lombardstreet hype.

Bus nr 70 of 80 zouden we moeten hebben. Aan diverse buschauffeurs hebben we het gevraagd, maar niemand schijnt deze lijn te kennen of ze weten niet waar hij stopt. Totdat er een wat oudere buschauffeur ons mee neemt en ons na 10 minuten er weer uitzet. Wij moeten om de bocht lopen en daar wachten op de bus. Om de hoek wel een bushalte, maar geen teken van bus 70 of 80. We besluiten om naar een halte verder te gaan. Ook geen teken van 70 of 80 op de busbordjes.

Maar jawel daar komt bus 70 aan. Wij zwaaien. Hij stopt. Wij moeten betalen. We hebben geen klein geld bij ons. Hij laat ons betalen voor 62+ passagier. Dus voor ons een koopje. De rit zou eigenlijk 10.50 moeten kosten maar we hebben nu 5 dollar betaald. De buskaart die we hebben is alleen geldig voor transport in San Francisco, zeg maar voor het stadsvervoer en niet voor het streekvervoer. We hebben geluk, we stappen uit op Lucky Drive. Even boodschappen bij Tader Joe doen.

En we zijn kapot. Het weer werkte het laatste uur niet mee. Spetters vielen al op ons hoofd, maar als we in de camper zitten begint het echt te regenen. En zo gaat het de hele nacht door!!!! Maar de volgende ochtend weer een helder blauwe lucht.

- Een paar wolken maar dat stelt nog niet zoveel voor. Na een langzame start lopen we naar de bushalte. Lekker in het zonnetje staan we bijna een half uur te wachten. We kunnen mee en komen in de stad aan. Met de streekbus is het evengoed nog een uur rijden vanaf het RV park.
- We hebben besloten om toch maar kaartjes voor Alcatraz te kopen. Voor maandag om 11:30 uur.
- Naast de kaartverkoop voor Alcatraz ligt de Cruise Terminal en voor de deur is het dringen belazen. Bussen, taxi's enz. Iedereen moet zeker voor 12:00 inchecken om met de cruise mee te kunnen en dat doen ze massaal. De politie regelt de boel en de piccolo's moeten vandaag hun geld verdienen.

Vanmiddag eten we voor de verandering eens warm. We eten Chinees, bij de ophaal en wegloop Chinees. Voor 16 dollar hebben we een compleet menu inclusief drinken. Het smaakte ook prima. Het was wel even wachten op de Fried Rice, maar we hebben hem dan ook vers gekregen.

Daarna naar Lombardstreet, de straat waar iedereen die gezien wil worden, met zijn auto naar beneden moet rijden.

Een paar bochtjes in een steile straat, een wereldattractie. Het zijn wel 253 treden met de trap omhoog, maar met de auto naar beneden schijnt toch een belevenis te zijn.

 Going West
maart april

San Francisco
© gents.com

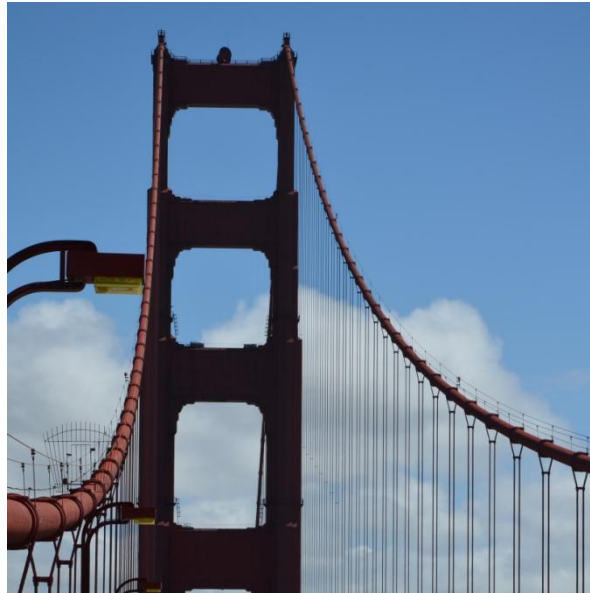
GOLDEN GATE BRIDGE

De Golden Gate Bridge is een hangbrug over de zeestraat Golden Gate, de opening van de Baai van San Francisco in de Stille Oceaan. De brug maakt deel uit van zowel U.S. Route 101 en de California State Route 1 en verbindt het Schiereiland van San Francisco met Marin County ten noorden van de metropool San Francisco. De Golden Gate Bridge is een van de meest herkenbare symbolen van San Francisco en de staat Californië. De American Society of Civil Engineers verklaarde de brug een van de zeven moderne wereldwonderen.

De brug werd ontworpen door de Amerikaanse ingenieur Joseph B. Strauss. De bouw werd in ongeveer vier jaar voltooid en heeft zo'n 35 miljoen dollar gekost. De Golden Gate Bridge opende feestelijk op 27 mei 1937.

Lengte totaal 2737,4 m
Breedte 27,4 m
Hoogte 227,4 m

Golden Gate Bridge walk.

In twee delen. Deel een is eind van de ochtend en lopen naar de overkant San Francisco in. We nemen de bussen richting de Japanse wijk.

Er is vandaag de Cherry Blossom Festival. Alle Japanners zijn vrolijk uitgedost en vieren het feest van de bloesem. Zij en wij hebben mazzel, het is prachtig weer en de bloesems staan er prachtig bij.

Er wordt een nieuwe postzegel onthuld, een zoetig roze gekleurde postzegel met de Golden Gate brug er op. Het is er druk. Een soort braderie maar dan vooral van Japanners. En er wordt veel gegeten.

Ze staan gewoon soms een uur in de rij om een hapje te kunnen bemachtigen. En alle maal keurig Lined-up.

Er staan ook dranghekken die keurig zigzaggend de wachtende moeten begeleiden.

De Subway doet goede zaken met ons. We nemen een lekker broodje met iets te drinken erbij en we lopen richting de 6 Sisters.

We gaan verder met de bus naar de Golden Gate Bridge. We stoppen precies voor de brug. We

- nemen de gebruikelijke plaatjes, bewegend en niet bewegend lopen we de hele brug op en neer. Het is een wandeling van bijna 6 kilometer. Waaien doet het er
- prima. En auto's rijden er zat over heen. Dat we ook terug lopen komt voort uit feit dat er aan de overkant van de brug geen halteplaats is voor de bus.
- Hadden we wel stiekem op gehoopt.

De laatste dag van de buskaart vandaag. We parkeren onze auto aan de voet van de Golden Gate Bridge. Gisteren geoefend, maar vandaag lopen we hem weer. De Golden Gate Bridge Walk. In twee delen.

6 Identieke houten huizen die in principe keurig onderhouden erbij zouden moeten staan. De woorden in principe verklaren het al. Ze staan er niet zo netjes bij. Ondanks alles worden er toch veel foto's genomen van de dames. Vooral door mensen uit de Aziatische streken. We stappen nog op een paar bussen en lopen met dit prachtige weer nog even over de Warf. En we zijn niet alleen. Maakt het ook wel gezellig. Ben wordt voorzien van 2 nieuwe Levi's broeken.

Sorry boys, je moet ze echt passen om er zeker van te zijn dat hij goed zit en prijs viel ook tegen. We lopen weer richting een andere bus en deze brengt ons naar de brug der bruggen. De Golden Gate wordt wederom bedongen, maar nu tegen de wind in. Onze trouwe bondgenoot staat nog steeds op zijn plek.

MUIR WOODS

Muir Woods De kust van Noord Californië is de enige plek ter wereld waar de omstandigheden precies goed zijn voor de groei van de Coast Redwood, dat is de hoogste boomsoort ter wereld. De combinatie van geografische lengte, klimaat en hoogte beperkt het gebied waar deze bomen kunnen groeien tot enkele honderden mijlen. De koele, vochtige lucht van de Stille Oceaan houdt de bomen continu vochtig, zelfs tijdens droge zomers. In een gezond Redwoodbos komen ook veel andere boomsoorten voor, en allerlei andere vormen van vegetatie. Een van de plekken waar een oud Coast Redwoodbos te vinden is, is Muir Woods National Monument. Het park heeft een oppervlakte van 226 hectare, de Redwoods komen voor op iets minder dan de helft daarvan

Parkeerprobleem Muir Woods.

We besparen nog even 4 dollar 75 bij de Safeway met onze klanten kaart en we eten pas op om kwart voor 8. Wederom een tijdslimiet record.

De volgende dag is het bewolkt en het voelt niet zo warm aan. San Francisco zullen we vandaag niet zien. Ten eerste omdat het mistig is en ten tweede komen we er vandaag niet.

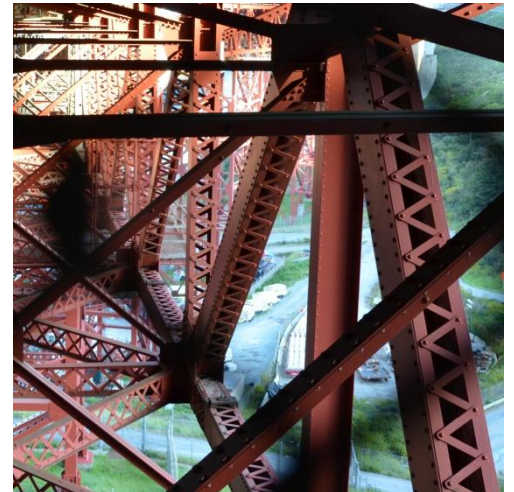
We gaan na 2 bakken koffie rustig aan naar de Muir Woods. En dat dachten velen met ons. De weg er heen ging over smalle weggetjes en steile heuvels. Het is maar 11 mile rijden dus we zijn er zo. Dat klopt wel, maar nu nog je auto parkeren.

Er mogen geen RV's op de parkeer plaats. We mogen wel langs de kant van de weg parkeren en zo zijn er velen. We parkeren op ongeveer 20 minuten lopen vanaf de ingang. Betalen is er niet bij.

We hebben tenslotte een jaar kaart van alle Nationale Parken. De bossen zijn best wel mooi. Veel hoge bomen en ook een paar stevige jongens staan er tussen. Het is klimmen en dalen. Koud en warm. Het is zelfs zo dat we met korte mouwen lopen, maar wel met handschoenen aan.

Na een wandeling van meer dan 3 uur komen we weer aan bij onze camper. Een glas jus d'orange en een kopje warme melk bieden uitkomst. We doen nog een paar boodschappen bij de Safeway. We hebben nu een stralend blauwe hemel en op de RV-park leggen we de kussens buiten en genieten nog even van het zonnetje, die flink zijn best doet.

Morgen naar San Fransisco voor een bezoek aan Alcatraz en dan de RV schoonmaken.

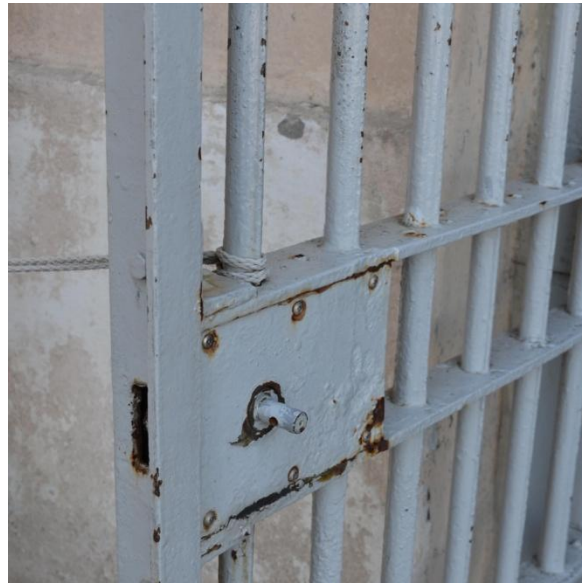

GOLDEN GATE BRIDGE

Alcatraz is een eiland in de Baai van San Francisco. Van 1934 tot 1963 was het in gebruik als zwaar beveiligde gevangenis. 1545 Gevangenen hebben het eiland als standplaats gehad. De beroemdste gevangene was Alphonse "Al" Capone.

Voordien was op het eiland eerst een militair fort (1850-1907) en daarna (vanaf 1907-1933) een militaire gevangenis gevestigd. Tegenwoordig is het eiland een natuurgebied, beheerd door de National Park Service..

Eentonig dit mooie weer!

De wind is nog wel koud, maar eenmaal in de zon, uit de wind op het terras bij de boot naar Alcatraz is het best wel een uurtje uit te houden. Geen slechte keuze geweest.

Als makke schapen lopen we de boot op. We komen met een man of honderd aan op het eiland. En dit gebeurt elk half uur. Gelukkig gaan er ook mensen weg, anders zou het wel heel vol zijn.

We wachten even totdat de grote meute is vertrokken en lopen langzaam naar boven. Boven zijn de Celblokken en daar kunnen we ook de audio-tour krijgen. Gewapend met onze koptelefoon lopen we de celblokken door en er wordt uitleg gegeven over wat zich hier allemaal heeft afgespeeld. Ondanks het mooie weer is het er koud.

Er staat namelijk wel een stevig briesje die veel koeling geeft. Het zal geen pretje geweest zijn om hier te zitten. Maar ze zaten er ook niet voor niets.

Het wordt eentonig. Alweer mooi weer. Een blauwe lucht, maar niet stralend. Waar maken we ons druk om?

Helaas kunnen we vandaag geen douche nemen, omdat ons pasje niet meer werkt op de deur. Wel de standplaats verlengd, maar het pasje vergeten te verlengen. Dus dan maar niet. Regelen we vanmiddag wel.

- We gaan richting de ferry en zijn ruim op tijd om een kaartje uit de automaat te halen. We nemen maar een boot vroeger, omdat we dan niet zo in de stress hoeven te zitten of we de boot naar Alcatraz halen.

De tour was wel leuk opgebouwd, met veel uitleg. Na twee uur op het eiland te zijn geweest gaan we weer keurig in de rij om de terugweg te aanvaarden.

We slaan nog even een zijweg in om een Subway te bezoeken. Lekkere broodjes met beleg die je zelf uitkiest.

Om drie uur gaat de eerste ferry weer terug naar Larkspur. Larkspur is de plaats waar ons RV-Park is.

De RV krijgt van binnen en opknop beurtje en de overbodige rommeltjes worden al weggegooid.

Wat we morgen en overmorgen aantrekken wordt al apart gelegd.

Ja de terugreis is in zicht.

MATEN EN GEWICHTEN

In de USA wordt in plaats van ons Metrieke stelsel het Imperial systeem gebruikt. Hieronder vindt u de Amerikaanse eenheden met hun afkortingen en de metrieke equivalenten.

Lengte
1 inch (in. of ") = 2,54 cm.
1 foot (ft.) = 30,5 cm.
1 yard (yd.) = 91,4 cm.

Er gaan 12 inches in een foot, en 3 foot in een yard

Afstand
1 mile (m.) = 1,65 km.

Gewicht
1 ounce (oz.) = 28 gram
1 pound (lb.) = 0,45 kg.

Inhoud
1 fluid-ounce (floc.) = 30 ml.
1 quart (qt.) = 0,946 liter
1 gallon (gal.) = 3,78 liter

Het zit er op!

We hebben precies op tijd de camper ingeleverd. Na problemen met het verkeer, waren we keurig op tijd bij Roadbear. Het was 5 minuten over 10.

We moesten er voor 10:30 zijn. Maar dan wel met een volle tank en een volle gastank. We hebben bijna 25 minuten gezocht naar een benzinepomp die ook de onze gastank kon vullen.

- De eerste benzinepomp had niet de mogelijkheid om onze gastank te vullen. Het heeft wat voeten in aarde gehad, maar het is gelukt, we waren er precies om 10:32 uur.

Zouden we later komen dan zouden we een taxi naar ons hotel moeten nemen. Maar het is net gelukt.

We hebben even buiten kunnen zitten bij het hotel op een bankje. Maar de zon laat het vandaag wel af weten.

Wel jammer.

We zien voor het eerst sinds 3 ½ week eens televisie. Nou ja televisie, het is meer reclame met daar tussen de programma's.

Vanavond de laatste Subway en morgen 12 uur vliegen met een overstap in Chicago.

Het is een Turkey geworden van Safeway. Een prima stukje vlees met een salade. We waren de broodjes een beetje zat. Was een prima hap. Na overmorgen weer "gewoon" eten.

Een reis met vele mijlen achter onze kiezen. In het totaal 3400. Dit is 5472 kilometer.

Als we het over zouden doen, doen we het anders.

De eerste 3 dagen zouden we niet aan autorijden besteden.

Oftewel de winst die je hebt gehad bij het ophaal - wegbreng project, zijn nu besteed aan extra benzine. We zouden dan een rondreis met de hoogste punten gaan zoeken.

De tijd die je nodig hebt om tussen de hoogste punten zoals Grand Canyon en Las Vegas te komen mag je ook als een complete reisdag rekenen.

Las Vegas naar Sequoia is ook een stevige dag rijden

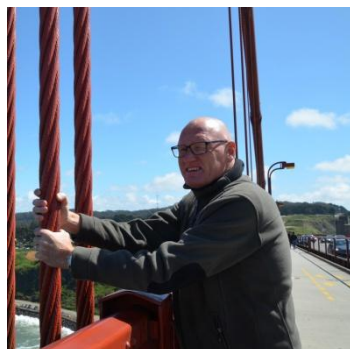
HOW ARE YOU?

Amerikanen benaderen je direct met een "How are you" en "Nice to meet you".

Voor Nederlanders klinkt dit al snel overdreven, gemaakt of zelfs bemoeizuchtig. Voor Amerikanen is het echter gewoon omgangstaal, smeerolie voor het sociale leven, een kapstok voor een gesprek of een manier om dat beleefd af te wimpelen. Een Amerikaan noemt je al gauw *friend*; ze hebben nu eenmaal geen woord voor 'kennis'. Ze nemen je meteen op in hun wereld, naderhand zal wel blijken of dat blijvend is.

Dat is geen oppervlakkigheid maar enthousiasme en ruimhartigheid. "Where are you from?" is een vraag die in Amerika niet alleen beleefd is maar echt informatief. Amerikanen hebben oprechte belangstelling voor mensen uit andere landen en andere culturen.

De persoonlijke noot.

Persoonlijke noot van Ben.

Een beetje balen dat ik me paar dagen niet lekker voelde.

Hoogtepunt was onder meer Bryce Canyon en onze helikoptervlucht boven Grand Canyon.

We zullen alles nog wel een keer beleven als de video en de foto's klaar zijn. Het gevoel dat New Zealand mooier was blijft ook na 4 weken zo.

Een volgende reis in Amerika?

Waarschijnlijk niet in een camper, hoewel de camper prima is bevallen. Wel zijwindgevoelig.

Maar voorlopig eerst weer aan het werk.

Van Corry;

Weer prima georganiseerd.

Alles zat goed in elkaar en alles is vlotjes verlopen.

Dat het een saai land is om door te rijden is iets waar je van te voren geen idee van hebt.

De bezienswaardigheden waren daarentegen erg mooi, maar wel heel Amerikaans. Het was er niet goedkoop, en je vergat nog wel eens dat er ook nog tax bijgerekend diende te worden.

- Wat mij trof was het feit dat er veel zwervers waren in de grote steden en dat in een land als Amerika. Maar de straten waren brand schoon en auto rijden zeer relaxed.

Toch ben ik er wel klaar mee, met dat Amerika.

-
-
-
-

